33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 1

بسم الله الرحمن الرحيم

bismillah

İnsanın kendisine yaptığı kötülüğü, hiç kimse başkasına yapamaz. İnsan, şahsiyetli ve onurlu bir tavır kuşanmadığı sürece başkalarının oyuncağı haline gelir. Çünkü hiç kimse, şahsiyetli ve onurlu bir insanla alay etmeyeceği, zulmetmeyeceği gibi, onu kullanıp sömürmez de. Bu, birey bazında böyle olduğu gibi devlet bazında da böyledir.

Dünya haritasına bakıldığında, ezilip sömürülen, itilip kakılan insanların ve toplumların, kendi değer yargılarını yitiren, başkalarına özenen kişiler ve toplumlar oldukları çok açık bir şekilde görülecektir. Tarihi süreçte, birçok örneği görüldüğü gibi günümüzde de sömürülen toplulukların, tabi oldukları kimliklerini bıraktıkları için başka topluluklar ve devletler tarafından ezilip sömürülmüşlerdir.

Rasulullah (as) ve raşid halifeler döneminde Müslümanlar, iman ettikleri Tevhidi esaslara sarıldıkları, bu esasları hayat prensipleri olarak aldıkları dönemde, birlik ve beraberliklerini korumuşlar, diğer topluluklar üzerinde üstünlük kurmuşlar ve hiçbir şekilde sömürülüp ezilmemişlerdir. Kur'an, Rasulullah (as) ve yanındaki Müslümanların durumunu övgü ile sonraki geleceklere anlatmaktadır.

"Muhammed Allh'ın Rasulüdür; onun yanında bulunanlar, kâfirlere karşı sert, birbirlerine karşı merhametlidirler. Onların, rükû ve secde ederek Allah'ın lutuf ve rızasını aradıklarını görürsün, yüzlerinde secde izinden nişanları vardır. Onların Tevrat'taki ve İncildeki misalleri şöyle bir ekin gibidir ki, filizini çıkardı, onu güçlendirdi, kalınlaştı, derken gövdesinin üstüne dikildi, ekincilerin hoşuna gider, onlara karşı kâfirleri de öfkelendirir bir duruma geldi. Allah onlardan iman edip salih amel işleyenlere mağfiret ve büyük mükâfat vadetmiştir." (Feth, 29)

Kâfirlere karşı sert, ancak birbirlerine karşı merhametli olan Müslümanlar, dünya hayatında diğer toplumlar üzerinde güç ve otorite sahibi olurlarken, Rab'lerini de razı etmişlerdir. İşte onlardan yüce Allah (cc) razı olmuş ve ahiret hayatında da onlara çok büyük bir mükâfat olan cennetleri hazırlamıştır.

"Muhacirlerden ve Ensardan ilk (iman edip) öne geçenler ile bunlara güzelce tabi olanlar; Allah on-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 2

lardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. (Allah) onlara, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş budur." (Tevbe, 100)

Birbirlerine karşı merhametli ve şefkatli olan, böylece Rab'lerini razı eden Müslümanlardan sonra onlarınyerine geçen kimseler de, ne zaman ki arzular, duygu ve ihtiraslar, iman edilen değerlerin önüne geçmeye geçti, işte o zaman fitne kazanı kaynatılmaya ve o andan itibaren de İslâm toplumu önce birbirleriyle çekişip savaşmaya, daha sonra da bölünüp parçalanmaya başladılar.

"Onların ardından yerlerine geçip Kitaba varis olan birtakım insanlar geldi ki, onlar, şu alçak(dünyan)ın menfaatini alıyorlar: 'Biz nasıl olsa bağışlanacağız!' diyorlar. Kendilerine, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. Peki 'Allah hakkında, gerçekten başkasını, söylememeleri hususunda kendilerinden Kitap misakı alınmamış mıydı? Ve onun içindekini okuyup öğrenmediler mi? Âhiret yurdu, muttakiler için daha hayırlıdır. Düşünmüyor musunuz?" (A'raf, 169)

"Onlardan sonra yerlerine öyle bir nesil geldi ki, namazı zayi ettiler, şehvetlerine uydular. Onlar kötülük bulacaklardır." (Meryem, 59)

O ilk Kur'an nesilden sonra onların yerlerine gelenlerin tamah ve hırsları, arzu ve istekleri, kendilerini tatmin etme duyguları onları, Kur'an'ın rahmetinden ve yol göstericiliğinden uzaklaştırdı. Şeklen yerine getirdikleriibadetlerini kalplerine sindiremedikleri, vahyin yol göstericiliğinde davranışlarını ve hayatı düzenlemedikleri için sonradan gelen nesiller, giderek Kur'an'dan uzaklaştılar, davranışlarını ve hayatı kendi heva ve arzuları ile düzenlemeye başladılar ve böylece saptılar.

Sonradan gelen nesiller, Kur'an'ı kendilerine yol gösterici bir klavuz olarak değil, yalnızca inanç esaslarını içeren, ancak hayata müdahale etmeyen bir kitap olarak değerlendirdiler. Bu nedenle de dünyevi hiçbir konuda ona müracaat etmediler, hiçbir sorunlarını Kur'an'la çözmediler. Bu süreç, günümüze kadar daha da bozularak geldi.

Günümüzde ise Kur'an, bazı istismarcı kimseler tarafından bir kazanç kaynağı olarak görülmüştür. Kur'an'ın evrensel ve çağlarüstü mesajından insanları uzaklaştırıp batıl ve hurafelerden oluşmuş geleneksel din anlayışını insanlara, Allah'ın dini diye empoze eden bazı kimseler,İslâm'ı ve Kur'an'ı kendileri için bir gelir kaynağı haline dönüştürömüşlerdir.

Kur'an mealleri çıkararak, ayetleri ve İslâmi hassasiyeti kullanarak kitaplar yazan bazı kimseler, yazdıkları meal ve kitapları satarak köşe olmuşlar, insanların dini duygularını kullanarak topladıkları paralarla mülkler satın almışlardır. İşte bu kimselerin insanlara anlattıkları din anlayışıinsanları, Kur'an'da bildirilen Tevhid dininden uzaklaştırmış, insanlar din adına, mezheplere, tarikatlere, parti ve vakıflara bölünmüştür.

Samiri soylu belamların, insanları kendi çıkarları doğrultusunda toplumu bölüp parçalamaları sonucunda toplum güçsüzleip zayıfladı. İslâm toplumunun, din adına bölünüm parçalanması, emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından sömürülmesine ve zulmedilmelerine dneden oldu.

İslâm toprakları üzerindeki insanların, Samiri soylu belamların fitneleri sonucunda, İslâm'ın prensiplerinden, Tevhidi esaslardan uzaklaşmaları onları,idaresi altında yaşadıkları küfür ve şirk sistemlerinin kölesi, kulu haline getirilmiştir. Bu öyle bir hal aldı ki insanlar, Kur'an'da reddedilmesi, imanın temel şartı olarak belirtilen tağuti sistemleri yine din adına savunur, o tağutun çıkarları uğruna kendilerini feda eder duruma geldiler.

Din bezirganları kimseler, Allah yolunda ölen ve öldürülenlere verilen şehitlik ünvanını, tağuti sistemlerin çıkarları uğruna pisi pisine ölen insanlara verdiler ve ölen kimselerin şehit olduklarını iddia ederek halkı kandırdılar. Samiri soylu belamlar, Hakkı batıla bulayarak gerçekleri gizlemekten hiç çekinmediler ve bu öyle bir hal aldı ki, bu belamlar, Kur'an'ın hükümleri ters çevirerek tağuti sistemlere destek için kullandılar.

Yüce Allah (cc), gerçekleri gizleyen, Allah'ın ayetlerini az bir değere satan bu Samiri soylu belamlar hakkında şöyle buyuruyor.

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler , işte onlara hem Allah lanet eder, hem bütün lanet edebilenler la'net eder." (Bakara, 159)

"Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şey gizleyip, onu birkaç paraya satanlar var ya, işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey koymuyorlar. Kıyamet günü Allah ne onlara konuşacak ve ne de onları temizleyecektir; onlar için acı bir azâb vardır." (Bakara, 174)

Samiri soylu belamlar, çevrelerine aldıkları bazı kimselere bu ayetleri okuyup durdukları halde, bu ayetlerin anlamını değiştirerek ve çarpıtarak anlattılar ve adeta kendilerini hiç ilgilendirmiyormuş gibi davrandılar. Onları dinleyen kimseler de zaten İslâmi esasları ve Tevhidi ilkeleri bilmedikleri için onların küfür içerisinde anlattıklarını

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 4

din zannedip aldılar.

Bugün İslâm'a atfedilen toplum, Samiri soylu belamların çabaları sonucunda, İslâm'dan haberi olmayan, İslâm'dan fersah fersah uzak olan, Tevhidi esaslardan ve Kur'ani hükümlereden habersiz olan bir toplumdur. Tevhid eri Müslümanların, tüm çabalarına rağmen toplum, İslâmi Tevhidi esaslara ve Kur'ani hükümlere dönemiyor.

Parçalanmış ve Tevhidi esaslardan bihaber kalmış insanlar, param parça oldukları ve Vahdeti sağlamadıkları için dünyada rezil bir halde, emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri tarafından ezilip sömürülmektedirler. Bugünkü manzaraya bakıldığında, İslâm dünyasının hali içler acısı bir durum sergilemektedir.

İslâmi hükümlerden habersiz bu insanları, Tevhid bayrağı altında toplamak, öncelikle Samiri soylu belamların, daha sonra bu toplumu sömüren emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçisi tağuti sistemlerinengeline takılmaktadır. Ancak bütün zorluklarına rağmen biz Müslümanlar olarak Tevhidi esasları ortaya koyacak, insanlara Kur'ani hükümleri ulaştırmaya ve onları yalnızca Rab'lerine kul olmaya davet etmeye devam edeceğiz inşaAllah.

Tevhidi mücadelemiz, elimizdeki maddi, bedeni ve fikri bütün imkânlarımızı kullanarak yerine getirilecek ve ölüm bize gelinceye kadar, Rabb'imizin lütuf ve yardımı ile devam edecektir.

Gayret bizden, yardım ve inayet Rabb'imiz yüce Allah'tandır.

TEFRİKA

Zulmün Kaynağı ve Ateşten Bir Çukurun Kenarında Bulunma Nedeni

Toplumların, başkaları tarafından ezilmelerinin ve sömürülmelerinin en önemli nedeni, o toplumların kendi içerisinde bölünmüş olmaları ve birlikte hareket etmemeleridir. Emperyalizmin temel felsefesi, Böl, Parçala ve Yut'tur.

Emperyalizm, fitne üreterek toplumları önce kendi içerisinde tefrikaya düşürür, parçalar sonra da onları sömürür. Bunun tarihsel süreçte birçok örneği görüldüğü gibi, günümüzde de yaşanan örnekleri vardır.

Kânatta varolan her şey bir bütünlük içerisindedir; yüce Allah(cc), yarattığı her şeyi uyum içerisinde yaratmış, her şeye görev ve sorumluluklarını bildirmiş, bunların birbirleriyle olan ilişkilerini düzenlemiştir.

İnsanı, kâinat bütünlüğü içerisinde sonradan yaratan yüce Allah (cc) insana bu bütünlük içerisinde nasıl hareket edeceği ile ilgili esasları bildirmiş, bu esaslara uyması halinde dünya ve ahirette mutlu olacağı ve kurtuluşa ereceği kendisine bildirilmiştir.

Kâinatta uyum yüce Allah'ın üzerinde durduğu en önemli hususdur. Bu nedenle, kâinatta yarattığı her şeye bu uyuma uygun bir fıtrat vermiş, bu uyumun sürekliliğini muhafaza edilmesi ve bunun bozulmaması için insanlara hükümler vazetmiştir. Ancak insanlardan bazıları, Rab'lerinin kendilerine indirdiği hükümleri terk ederek hem Rab'lerine isyan etmişler, hem de kâinattaki uyumu boarak tefrikaya düşmüşleerdir.

"İnsanlar bir tek ümmet idi; sonra Allah, peygamberleri, müjdeciler ve uyarıcılar olarak gönderdi; onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetmek üzere, içinde gerçekleri taşıyan Kitabı indirdi. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine açık deliller geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlıktan ötürü o(Kitap hakkı)nda anlaşmazlığa düştü(ler). Bunun üzerine Allah, kendi izniyle iman edenleri, onların üzerinde ayrılığa düştükleri gerçeğe iletti. Allah, dilediğini doğru yola iletir." (Bakara, 213)

Kendini önplanda görme, başkalarından üstün olma duygu ve düşüncesi, insanı haset ve kıskan-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 6

çlığa sürükler. Haset ve kıskançlık insan için en büyük felakettir. Bu hastalığa yakalanan kimseler, sürekli olarak başkalarını çekiştirirler, hakir görürler ve hep yalnız başlarına hareket ederler.

Kıskançlık ve haset, dünya hayatında insanı huzursuzluğa ve bunalıma sürüklediği gibi, ahirette de onu yüce Allah'ın azabına ve cehenneme sürükler. Bu nedenle yüce Allah(cc), sürekli bir şekildekullarını ayrılığa düşmekten, bölünmekten sakındırmış, onları indirdiği esaslar doğrultusunda birleşmeye çağırmıştır.

"Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun, ayrılığa düşmeyin ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Sizler birbirinizin düşmanları iken O, sizin kalplerinizde bir uzlaştırdı ve O'nun nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Siz, bir ateş çukurunun tam kenarında bulunuyordunuz ve O, sizi tutup ondan kurtardı. işte Allah size ayetlerini böyle açıklıyor ki, hidayeti bulasınız." (Al-i İmran, 103)

Tefrikaya düşmek, cehennem ateşinin kenarında bulunmaktır. Oradan kurtulmak ancak Müslümanlarla Tevhidi esaslar doğrultusunda vahdeti sağlamakla mümkündür. Yüce Allah (cc), vahdetin sağlanması konusunda Müslümanları uyarmakta ve kimlerle beraber olacakları konusunda onlara yol göstermektedir.

"Nefsini, sabah akşam, rızasını isteyerek Rab'lerine davet edenlerle beraber tut, gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan başka yana sapmasın; kalbini bizi anmaktan alıkoyduğumuz keyfine uyan ve işi, hep aşırılık olan kişiye itaat etme." (Kehf, 28)

Müslümanlarla Vahdeti oluşturmanın yolu, onlarla beraber hareket etmek, onları desteklemek, Tevhidi esaslara insanları onlarla beraber davet etmektir. Müslümanlarla Tevhidi esaslar doğrultusunda vahdeti oluşturmayanlar, o halleri ile ölmeleri halinde, kenarında bulundukları ateşe yuvarlanacaklardır.

Tefrikanın Bireysel Zararları

1 - Tefrikanın, birey ve bölünmüş küçük topluluklar için en önemli zararı, kişiyi ve küçük toplum halindeki bireyleri yalnızlığa itmesi ve onların, sürekli olarak huzursuzluk duymalarıdır. Bu bölünmüşlük kişilerde güvensizlik, korku ve endişeye neden olur ve bu durumdaki kimseler mutsuz bir hayat yaşarlar.

Yalnız olan bir kimse ya da bölük pörçük olan topluluklar, başka güçler tarafından ezilmeye, sömürülmeye, horlanmaya ve dışlanmaya mahkumdurlar. İnanç değerlerine karşı yapılan saldırılara ve fiziksel şiddete karşı hiçbir şey yapamazlar; acziyet içerisinde kalırlar.İşte bu nedenle yüce Allah(cc), kullarını, birbirleriyle çekişmekten ve ihtilafa düşmekten sakındırmıştır.

"Allah'a ve peygamberlerine itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra içinize korku düşer ve devletiniz elden gider, sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir." (Enfal, 46)

Tarihi süreç içerisinde, bölünüp parçalanan toplumların, başka güçler tarafından nasıl horlandıkları, ezilip sömürüldükleri ile ilgili bir çok örnek bulunmaktadır. Bu örneklerin başında, bölünüp parçalanan ve bu nedenle Fir'avn'un zulmüne ve en acımasız işkencelerine maruz kalan İsrail oğulları gelmektedir.

"Çünkü Firavun, o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı; onlardan bir grubu ezmek istiyor; oğullarını boğazlatıyor, kadınlarını hayata atıyordu. O kesinlikle bozguncularandı" (Kasas. 4)

Siyasi literatürde;**"örgütlenmiş bir azınlık daima örgütlenmemiş çoğunluğahükmeder"**diye bir deyim vardır. Çoğunluk kemiyet olarak ne kadar fazla olursa olsun, örgütlü olmadığı sürece örgütlenmiş azınlık tarafından yönetilmeye, ezilmeye ve horlanmaya mahkumdur.

Bölünmenin tarihi süreçteki örneği, İsrail oğullarının Fir'avn tarafından ezilmeleridir. Bölünmenin günümüzdeki örneği ise, Müslümanların dünya genelinde emperyalizm tarafından sömürülmeleri; ülkeler bazında ise emperyalizmin yerli işbirlikçileri tarafından ezilmeleri, aşağılanmaları, inanç değerlerine saldırılmasıdır. Yüce Allah(cc), mü'minlerin bu zillete düşmekten kurtulmaları için onları cemaatleşmeye teşvik etmektedir.

"Kafirler birbirlerinin velisidirler; ancak siz bunu yapmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur." (Enfal, 73)

Bugün yeryüzünde varolan fitne ve fücurun, zulüm ve fesadın temel nedeni, Müslümanların cemaatleşmemeleri ve velayet hukukunu oluşturmamalarıdır. Müslümanlar, yeryüzünde vahyi esaslara sarılıp cemaat haline gelmedikleri, birey olarak yaşadıkları ve içerisinde yaşadıkları gayri İslami düzenlere itaat ettikleri için emperyalizm ve onunİslâm topraklarındaki yerli işbirlikçileri tarafından en ağır hakaretlere maruz kalmakta, onurlarıyla oynanmakta, inanç değerlerine saldırılmaktadır.

Genel kanaatlere göre Anadolu halkının %99'u Müslüman olduğu iddia edilmektedir. Ancak, bu %99'luk halk, %1 civarında olan Kemalist diktatörlüğün idaresi altında yaşamakta, bu dikta rejiminin, inanç değerlerine karşı sürdürdüğü savaşa, saldırganlığa ses çıkarmamakta, zillet içerisinde suspus olmaktadır. Bunun nedeni, bu

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 8

halkın Müslüman olduklarını iddia etmelerine rağmen inançlarının bildirdiği şekilde vahyi esaslara sarılmamaları ve bölük pörçük olup ayrı ayrı yaşmalarıdır.

2- Bireysel hareket edip tefrikaya düşen kimseler ve topluluklar, yüce Allah'ın hitabına ve rahmetine mahzar olamazlar. Çünkü yüce Allah(cc), kullarına birey olarak değil toplum olarak hitap etmekte ve rahmetinin cemaat üzerinde olduğunu bildirmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de yüce Allah (cc), *"Ey iman edenler", "Gerçek mü'minler o kimselerdir ki", "Mü'minleri müjdele", "Mü'minlere de ki"* hitaplarıyla mü'minlere topluca hitap etmekte, rahmetinin cemaat üzerinde olduğunu bildirmektedir.

"Mü'min erkek ve mü'min kadınlar birbirlerinin velisidirler; iyiliği emrederler, kötülükten menederler, namazı kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Muhakkak ki Allah üstündür, hakimdir." (Tevbe, 71)

Yüce Allah(cc), rahmet edeceği kimselerin velayet hukukunu oluşturmuş, cemaat olmuş kimseler olduklarını ve bunlara rahmet edeceğini bildirmiştir. Nitekim Rasulullah (as) da "Allah'ın rahmetinin cemaat üzerinde olduğunu" ifade ederek bu gerçeği ümmetine haber vermiştir.

Birey ya da grup olarak yaşayan ve vahyi ölçüler içerisinde diğer Müslümanlarla cemaatleşmeyen kimseler, yüce Allah'ın hitabıma mazhar olamadıkları için, dünya hayatında Rab'lerinin rahmetinden mahrum olacaklar, ahirette de cehennem azabına gireceklerdir.

3- Yüce Allah'ın, cemaatleşmeyi ve tefrikadan kaçınıp birlik olmayı emreden hükümlerine rağmen, bu hükümlere uymayıp birey ya da grup olarak kalmayı sürdüren kimseler, küfre düştüklerinden dolayı kıyamet günü cehennem azabıyla cezalandırılacaklardır.

"Aralarından çıkan hizipler birbirleriyle ihtilafa düştüler. Acı bir günün azabından dolayı vay o zalimlerin haline." (Zuhruf, 65)

Bütün bu ilahi uyarılara rağmen, vahyi esaslar doğrultusunda tefrikadan kaçınıp vahdeti oluşturmayanlar, kendilerine zulmettikleri gibi, dinlerine ve milletlerine de zarar vermektedirler. Bu ise, yüce Allah(cc) indinde büyük bir suçtur.

Tefrikanın Toplumsal ve İnançsal Zararları

Tefrikanın yalnızca bireysel değil, toplumsal ve inançsal zararları da çok büyüktür. Bu nedenle yüce Allah(cc), kullarını sürekli bir şekilde tefrikaya düşmekten sakındırmakta, onların, vahdeti oluşturmalarını istemektedir. Kur'an, tefrikaya düşenleri açıkça kınamakta, dini parçaladıklarını bildirmektedir.

"Dinlerini parçaladılar ve bölük bölük oldular; her parti kendi yanındakiyle sevinmektedir." (Rum, 32)

"Dinlerini parçalayıp grup grup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır, sonra (Allah) onlara yaptıklarını haber verecektir." (En'am, 159)

İslâm'ın temel kaynağı, Kur'an ve Kur'an'ın en güzel uygulaması olan en güzel örnek Rasulullah (as)'ın uygulamasıdır. Bunun dışında kendilerine başka bir yol edinenler, Tevhidi esasları, Risalet önderlerinin ortaya koydukları gibi ortaya koymayanlar, hevalarını İslâmi hükümlere katanlar, kimi çıkarları ya da belli endişe ve korkuları nedeniyle hakkı batıla karıştıranlar, Kur'an ve Sünnetulllahta olmayan metodlarla kendilerince davet yapanlar, İslâm'dan sapmış, fitneye düşmüş, tefrika içerisine girmiş kimselerdir. Müslümanlar, tefrikaya düşen bu kimselerden uzaktırlar.

Tefrikaya düşenler, İslâm noktai nazarında İslâm dışı kabul edilirlerken, dünyevi olarak da bu kimseler, zilllet içerisinde İslâm düşmanlarınca ezilmeye, horlanıp itilmeye, baskı ve zulüm görmeye mahkumdurlar.

Bir toplumun sömürülüp ezilmesine, horlanıp hakarete uğramasına neden olan en büyük felaket, o toplumun bölünmesi, parçalanıp gruplara ayrılmasıdır. Bugün İslâm ümmetinin içerisinde bulunduğu durumun içler acısı bir hal arzetmesinin temel nedeni, İslâm ümmetini oluşturan bireylerin, vahdetten uzak olmaları, parçalanıp bölünmeleridir.

Bugün İslâm ümmetinin içerisinde bulunduğu vahim durumun nedeni, ümmetin, gerek cahil kimselerin ihtirasları yüzünden, gerek ümmet içerisindeki Samiri soylu belamların Hakkı batıla karıştırıp Gerçekleri gizlemeleri sonucunda fırkalara ayrılmaları, gerekse emperyalizmin ve İslâm düşmanlarının ümmet içerisine soktukları fitne ve fesadın sonucunda ümmetin bölünüp kamplara ayrılmasıdır.

Batı emperyalizmi, kendi içerisinde ittifaklar kurarak birleşirken, İslam topraklarında yaşayan İslâm ümmetini birbirine düşürerek parçalamaktadır. Emperyalizm, böylece İslâm ümmeti üzerinde daha rahat bir şekilde hüküm sürmekte ve onları daha rahat bir şekilde sömürmektedir.

Yüce Allah (cc), İslâm ümmetinin parçalanmasını kınamakta, Vahdet'in esas olduğunu bildirmektedir. Çünkü Vahdet, Tevhid'dir, tefrika ise şirktir ve yüce Allah(cc) kullarını şirke bulaşmaktan sakındırmaktadır.

"Sen yüzünü, Allah'ı birleyici olarak doğruca dine çevir: Allah'ın

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 10

yaratma yasasına ki, insanları ona göre yaratmıştır. Allah'ın yaratması değiştirilemez. İşte doğru din odur; fakat insanların çoğu bilmezler; yalnız O'na yönelin ve O'ndan korkun; namazı kılın ve müşriklerden olmayın. ki (o müşrikler) dinlerini parçaladılar ve bölük bölük oldular. Her parti kendi yanındakiyle sevinmektedir." (Rum, 30-31)

Hangi gaye ile olursa olsun, Vahdet'i bırakıp tefrikaya düşmek, Tevhidi bırakıp şirke düşmektir. Şirke düşenlerin ise Müslüman olmaları mümkün değildir.

Tefrika, *"anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetmek üzere, içinde gerçekleri taşıyan Kitabı (2/213)"* bırakmak, ondan uzaklaşmaktır. Bu nedenle, tefrika sapıklık ve küfürdür.

İslâm ümmetinin parçalanmasınatefrikaya düşmesine neden olanlar, emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri karşısında aciz kalmasına ve küçük düşmesine sebep oldukları için onlaraküçük düşürücü bir azap vardır. Bu kimseler, İslâm dinine ve Müslümanlara yapılabilecek en büyük kötülüğü yapmışlardır.

Tefrika, İslâm'ın gayri Müslimler tarafından net olarak anlaşılmasının önünde en büyük engeli teşkil etmektedir. Gayri Müslimler, İslam'ın gerçek yapısını, Kur'an'dan ve Peygamberin örnek yaşayışından çok, Müslüman olduklarını düşündükleri kimselerin söz ve yaşayışlarına bakarak değerlendirmektedirler.

Tefrika içerisinde bulunan, söz ve davranışları birbirlerinden farklı ve birbirlerine düşman olan kimselerin, İslam'ın gerçek yapısını ortaya koymaları ve İslam'ı temsil etmeleri mümkün değildir. Böyle olunca da gayri Müslimler, İslam'ın gerçek yapısı hakkında sağlam bir bilgiye ulaşmaları mümkün olmamaktadır. İşte bu nedenle, tefrikaya düşen kimseler, bireysel bazda kendilerine zarar verdikleri, kendileri helak oldukları, dünya ve ahirete zelil olup azaba uğradıkları gibi, dinlerine de en büyük zararı vermekte, dinlerine zulmetmektedirler.

"Müşrikler, nefislerinin küfrünü göre göre Allâh'ın mescitlerini şenlendiremezler. Onların yaptıkları işler, boşa çıkmıştır ve onlar, ateşte sürekli kalacaklardır. Allâh'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve âhiret gününe inanan, namazı kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar şenlendirirler. Onların, doğru yolu bulanlardan olacakları umulur." (Tevbe, 17-18)

Ayet-i kerimede de belirtildiği üzere, tefrikaya düşmüş ve şirke bulaşmış kimselerin İslâm adına bir şey yapmaları ve İslâm'ı temsil etmeleri mümkün değildir. İslâm'ın gerçek temsilcileri, vahyi esasları ilke edinen, düşünce, söz ve davranışlarını, bu ilkeyi ahlak edinen Peygamber (as)'ın örnekliği doğrultusunda düzenleyen kimselerdir.

Müslümanlar, Kur'an'ın belirlediği ölçü içerisinde Peygamberi örneklik doğrultusunda yaşamlarını düzenleyen, vahyi esasları her şeyin üzerinde tutan, kişi, grup ve değişik düşüncelerin etkisinde kalmayan, Müslümanların vahdetini esas alan, Müslüman isminin yanında başka sıfat ve isimleri kullanmayan kimselerdir.

Yüce Allah(cc), Tevhidi ilkelere iman eden, bu ilkeleri yaşam tarzı olarak alan kimselere Müslümanlar adını vermiştir.

"Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve "Ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?" (Fussilet, 33)

"Allah uğrunda, O'na yaraşır biçimde cihad edin. O, sizi seçti ve dinde size bir güçlük yüklemedi; babanız İbrâhim'in dini(ne uyun). O, bu (Kur'a)ndan önce(ki kitaplarda) da, bu(Kur'â)nda da size 'Müslümanlar' adını verdi ki, Rasul size şahit olsun, siz de insanlara şahit olasınız. Haydi namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a sarılın; sahibiniz O'dur. (O), ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!" (Hac, 78)

Yüce Allah'ın, iman eden kimselere uygun gördüğü Müslümanlar isminin yanına mensup oldukları grup, parti, dernek, vakıf, tarikat ya da cemaat ismini ekleyenler, Rab'lerinin kendilerine verdiği Müslümanlar ismini yeterli görmemiş, kabul etmemiş sayılacaklarından İslâm dairesinden çıkarlar.

Tevhidi esaslarınınsanlara ulaştırılması konusundaki metod, Kur'an'da açıkça bildirilmiş ve risalet tarihinde hiçbir değişikliğe uğramadan Hz. Muhammed (as)'a kadar gelmiştir. Hz. Muhammed (as)'dan sonra ortaya çıkan, Kur'an ve Peygamberi örneklikte bulunmayan tüm davet metodları, Peygamber (as)'ın dili ile Bid'attır. Her bid'at sapıklık ve her sapıklık cehennemdedir.

Sonradan ortaya çıkan tüm davet metodları, Bid'at ve sapıklık oldukları gibi bunlar aynı zamanda İslâm ümmetinin içerisine sokulan birer fitne ve tefrika yuvalarıdır. Bu nedenle özellikle günümüzde ortaya çıkan parti, dernek ve vakıflar ile İslâm dışı olan tasavvuf, ümmet içerisinde tefrikayı körükleyen fitne odaklarıdır.

Tefrikanın nedeni olan fitne yuvaları parti, dernek, vakıf, tarikat, cemaat ya da mezhep taassubu terk edilip tevbe edilmedikçe ve vahyi esasların belirlediği ölçü içerisinde iman edilip Kur'an'ın bildirdiği doğrultuda Müslümanlarla beraber Vahdet oluşturulmadıkça tefrika kalkmaz ve bu gruplarda bulunanlar da gerçek Müslüman olamazlar. Bunlar, ümmmet arasında tefrikaya ve fitneye sebebiyet verdikleri için, Kur'an'ın bildirdiği üzere, kâfirler olarak cehennneme gireceklerdir.

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 12

Kur'ân, Öncelikli Olarak Tevhid İlkesi Üzerinde Durur!

Kur'an, İslâmi davette en önemli ve öncelikli olarak Tevhid ilkesinin insanlara duyurulmasını emreder. Çünkü Tevhid ilkesi, yüce Allah'ın Bir'liğinin, Uluhiyet, Rububiyet ve Meliklik sıfatlarını bildirmektedir.

Yüce Allah (cc), kâinat, hayat ve insanlar üzerinde tek İlah, tek Rab ve tek Meliktir. Tevhidi esaslara iman etmek, yüce Allah'ın en üstün, tek yaratıcı olduğunu, kâinatta yaratttığı her şeyin rızkını O'nun verdiğini, bu nedenle Uluhiyetin ve Rububiyetin O'na ait olduğunu; kâinat, hayat ve yarattığı kullar üzerinde hüküm koyma hakkının yalnızca yüce Allah'a ait bulunduğunu, yani yegane ve tek Hükümdar ve Melik'in O olduğunu kabul etmektir.

Yüce Allah (cc), kendisine ait olan Uluhiyet, Rububiyet ve Meliklik sıfatlarının başkalarına verilmesini, parçalanmasını, bölünmesini hiçbir şekilde kabul etmez. Yüce Allah'a ait olan sıfatlardan birini başkalarına vermek ya da bunlardan bir tanesini gasbetmek küfür ve şirktir.

Beşeri sistemler, insanlar üzerine hükmederek, yüce Allah'ın Uluhiyet, Rububiyet ve Meliklik sıfatllarını gasbetmeye çalışarak tuğyan etmişler, tağut olmuşlardır. İşte bu nedenle yüce Allah (cc), daha ilk nazil olan surede bunlara dikkat çekmektedir.

"Kesinlikle insan, müstağnileştiğinde (kendisini yeterli gördüğünde) tuğyan eder." (Alak, 6-7)

"İnsan, bizim kendisini nasıl bir nutfe(sperm)den yarattığımızı görmedi mi ki, şimdi apaçık bir hasım kesildi?" (Yasin, 77)

"Kesinlikle ona itaat etme; (Rabb'ine) secde et ve yaklaş!" (Alak, 19)

Bu ayetlerle başlayan tağuta dikkat çekme, Kur'an'ın tümünde daha açık bir şekilde belirtilmiş ve Tevhidi esaslara ilk karşı çıkanların bunlar oldukları bildirilmiştir.

"Kavminden, kendilerine dünya hayatında bol nimet verdiğimiz o inkâr eden ve ahiret buluşmasını yalanlayan eşraf takımı dedi ki: 'Bu da sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Sizin yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor." (Mü'minun, 33)

Kendilerini üstün görüp yüce Allah'ın indirdiklerini reddeden müstekbir güçler, kendileri yalanladıkları gibi insanların da Rab'lerine iman etmelerini engellemeye çalışmışlar ve küfürlerinde sınır tanımayarak azgınlıklarının doruk noktasına ulaşmışlar, tağut olmuşlardır.

Yüce Allah (cc), Tevhidi mücadelede öncelikle tağutun reddedilmesini istiyor; çünkü tağut, küfrün temelidir. tağut reddedilmedikçe ne yüce Allah'a iman edilir, ne de başka alanlarda mücadele etmek mümkün olur. Bu nedenle ilk önce tağut reddedilmeli, insanlara tağutun ne olduğu anlatılmalıdır.

"Dinde zorlama yoktur, doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur. Kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir." (Bakara, 256)

Risalet tarihi boyunca peygamberlerin, öncelikle tağutun reddedilmesi için gönderildiği, ancak tağutu reddedenlerin iman ettikleri, tağutu reddetmeyenlerin ise şirk ve küfür içerisinde saptıkları insanların anlayacakları bir şekilde ifade edilmelidir.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allah hidâyet etti, onlardan kimine de sapıklık gerekli oldu. İşte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

İnsanlara, tağut reddedilmeden yüce Allah'a iman edilmeyeceği, tağutun reddedilmesinin ise, öncelikle küfür sistemine oy vermemek olduğu, oy vermenin tağutu kabullenmek ve yüce Allah'a şirk koşmak anlamına geldiği, çok açık ve net bir şekilde anlatılmalıdır.

Tağutu reddetmeyenlerin, beşeri küfür sistemlerine oy vermenin yüce Allah'a karşı savaşmak olduğu konusunda insanlar uyarılmalı bu konudaki ayetler okunmalıdır. Tağutun, şeytani düzen olduğu ve tağuti düzenin yöneticilerinin şeytanın dostları oldukları konusunda insanlar bilgilendirilmeli, onlara destek olmanın, şeytana destek anlamına anlatılmalıdır.

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kâfirler de tağut yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın, çünkü şeytanın hilesi zayıftır." (Nisa, 76)

"Allah, iman edenlerin dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. kâfirlerin dostları da tağuttur, (o da) onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. Onlar ateş halkıdır, orada ebedi kalacaklardır." (Bakara, 257)

Tağuti düzenlere destek olmanın ve oy vermenin şirk ve küfür olduğu ve bu hallerinden dönüp tevbe etmeyenlerin küfür üzere kâfir olarak ölecekleri konusunda insanlar aydınlatılmalıdır.

Tağuti sistemle ve onun koruyucuları ve savunucuları ile mücadele sürekli olmalıdır. Bu mücadele, egemenlik yalnızca İslâm'ın oluncaya kadar sürdürülmeli ve hiçbir

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 14

şekilde ve şartta bırakılmamalıdır.

"Onlarla savaşın ki, fitne ortadan kalksın, din yalnız Allah'ın dini olsun. Eğer (küfürlerine) son verirlerse artık zalimlerden başkasına düşmanlık olmaz." (Bakara, 193)

Tağuti sistemle mücadele, kâfirlerin zillet içerisine düşecekleri ve Müslümanların üstünlüğünü kabul edecekleri bir zamana kadar sürdürmelidir.

"Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onlara azabetsin, onları rezil etsin, sizi onlara üstün getirsin ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa versin." (Tevbe, 14)

Risalet tarihi boyunca rasuller ve onların yolunda giden Tevhid erleri, ilk ve en öncelikli olarak, toplum hayatı üzerinde egemen olan zorbalara karşı mücadele etmişler, onların sistemlerini eleştirmişler ve insanları Tevhidi esaslara iman etmeye davet etmişlerdir. Hiçbir Risalet önderi ya ve Tevhid eri, insanlara Tevhidi esasları anlatmadan başka bir şey anlatmamıştır. Onlar, önce Tevhidi esasları anlatmışlar, ondan hemen sonra diğer bozuk davranışlar üzerinde yoğunlaşmışlardır.

Tevhidi esaslar insanlara anlatılmadan ve onlar bu esasları kabul edip tağuti zorbalardan yüz çevirmeden diğer amellerinin hiçbir değeri olmayacaktır. Bütün ameller, ancak Tevhid ilkesinin kabulü ile anlam kazanır ve Tevhid ilkesinin kabulunden sonra yüce Allah (cc), onların amellerini kabul eder.

Kur'an, insanların öncelikle neye davet edilecekleri konusunda Peygamberlerin hayatlarından örnekler verir. Bu nedenle Kur'an'a iman edenler, Kur'ani bu örneklikten hareketle davetlerini ortaya koymalı, insanları yüce Allah'ın birliğine davet etmeli, insanları öncelikle, içerisinde yaşadıkları tağuti sistemleri reddetmeleri konusunda uyarmalıdırlar.

Yüce Allah'ın hükmünü hiçe sayıp Allah'ın kulları üzerine hüküm koyanlar, ilahlık taslamış, rab ve hükümran olduklarını ilan etmişlerdir. Bunların ilahlık, rablık ve melikliklerine karşı çıkılmalı, bu azgın tağutlara itaat edenlerin, onların yasalarını kabul edenlerin, onları ilah, rab ve melik edindikleri açık, vet ve sürekli olarak duyurulmalı, insanlar, tağuti sistemlerin bu durumlarına karşı uyarılmalıdır.

Ortada beşeri sistemler uluhiyet, rububiyet ve meliklik iddialarını yürütürlerken, onların bu küfür ve azgınlıklarını bırakıp ameli konularla insanları oyalamak, Hakkı batıla bulayıp gerçekleri gizlemekten başka bir şey değildir.

Günümüzde, tağuti sistemler tarafından prof.luk, dekanlık, rektörlük, bakanlık ya da başka makamlarla satın alınarak piyasaya sürülen Samiri soylu belamlar, en önemli konu olan Tevhid ilkesini insanların gündemlerinden tamamen çıkarmışlar, on yıllar, hatta yüzyıllardır onun yerine ameli konularla insanların gündemlerini meşgul etmişler, etmektedirler. Bunlar, insanları adeta geri zekâlı durumuna düşürerek on yıllardır hep namaz, abdest ve oruç üzerinde konuşmuşlar, tartışmışlardır.

İnsanlara Tevhidi esasların anlatılmaması yüzünden, İslâm topraklarının ve özellikle de Anadolu topraklarının hemen her karış toprağına İslâm düşmanlarının putları dikilmiştir. Anadolu toprakları üzerine dikilen putlar, halkın bir kısmı tarafından kanıksanmış, putperestlik adeta normal bir hal almıştır.

Tevhid konusu insanlara anlatılmadığı için insanlar, çocuklarını küçük yaşta küfrün okullarına kendi elleri ile göndermektedirler. Masum küçük çocuklar, her sabah okula gittiklerinde her okul önüne dikilen putlara yemin ettirilmekte, tağuti sistemin yöneticileri, akılları dumura uğratılan, sürü haline getirilen halktan bazı kimselerle beraber her vesile ile bu putlara tazim ve ibadet için puthanelere akın etmektedirler.

İslâmcı bazı kimseler, Hz. İbrahim (as)'ın putları kırmasından, Hz. Muhammed (as)'ın putperestliği kaldırıp yok etmesinden övgü ile sözederlerken ve ebu Cehil'i, putları kutsadığı için kınarlarken, ne kendileri o Risalet önderleri gibi putperestliğe karşı kıyam etmekte, ne de putları kutsayan kişilere ve onlara destek olanlara, bu yapılanın putperestlik olduğunu anlatmaktadırlar.

Vakıf ve dernek gibi şirk ve küfür yuvalarında yuvalanan bazı Samiri soylu belamlar, Kur'an tefsiri yapıp insanların gözlerini boyarlarken, hiçbir şekilde putperestleri kınamadıkları gibi, tam aksine o putperestlerin Müslüman olduklarını iddia etmektedirler. Bu belamlar, insanlara ameli bazı konularda bilgiler verirlerken, Kur'an'ın hassasiyetle üzerinde durduğu Tevhid konusunu kesinlikle gündemlerine almamakta ve bu konuda sorular sorduklarında da ya geçiştirmekte ya da soru soranları, bir daha soru sormasınlar diye azarlayarak önlerini kesmektedirler.

Tevhidi esasların anlatılmaması nedeniyle çağımız, küfür ve şirk karanlıklarında adeta yüzmektedir. Samiri soylu belamlar da bu küfür ve şirk karanlığında, insanları daha da zindani karanlıklara sürüklemek için kürek çekmektedirler.

Tevhid şirk mücadelesinde saflarını, Haktan yana belirlemeyenler, küfür ve şirk karanlıklarında, kafir ve müşrik putperestlerle beraber cehenneme doğru yol alacak ve en büyük azaba gireceklerdir.

"O, insanlar için uyarıdan başka bir şey değildir!" (Kalem, 52)

"Bu bir öğüttür; dileyen, Rabbine varan bir yol tutar." (Müzzemmil, 19)

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 16

Günümüzün Râfizi ve Belamları

İslâm tarihi boyunca, Tevhidi esaslara ve ümmetin vahdetine karşı birçok fitne odakları ortaya çıkmış, Tevhidi esasları bozmaya ve ümmet arasındaki vahdeti parçalamaya çalışmışlardır. Bu fitne odaklarının en şerlileri ise hiç kuşkusuzdur ki, Rafiziler ve belamlardır.

Rafiziler, ümmet arasındaki birlikteliği bozmaya çalışırlarken, belamlar, Tevhidi esasları bozarak ve ilahi mesajı karıştırarak insanların, ilahi mesajı ve Tevhidi ilkeleri net olarak anlamalarını ve Tevhidi esaslara yönelmelerini engellemeye çalışmaktadırlar. Sonuç olarak her iki fitne odağı da Kur2an noktai nazarında İslâm düşmanı ve sapıktırlar.

Rafizilik

Rafizi, "Terkeden, ayrılan, bırakan" anlamlarına gelmektedir. Rafizilik; ilk ortaya çıkışları, ilk defa İmam Zeyd (r.aleyh) zamanında olmuştur.

Hz. Hüseyin'in torunu olan İmam Zeyd b. Ali(r.aleyh), Emevi Devletinin yaptığı zulme karşı,devrin hükümdarı Hişam b. Abdilmelik'i, önce sözel açıkça uyarmış ancak bu uyarılarının dinlenmemesi ve netice vermemesi üzerine,Kufe'de kendisine biat eden onbeş bin kişiden bir ordu oluşturarak zamanın Kufe-Basra valisi Yusuf b. Ömer es-Sakafi'ye karşı Hicri, 122/M. 740 yılında isyan bayrağını açmıştır.

İmam zeyd (r.aleyh) savaşta üstün olduğu bir zamanda, köşeye sıkışan Hişam, fitne odaklarını harekete geçirir ve bu yolla savaşı kendi lehine çevirir. Hişam'ın fitne odakları, İmam Zeyd b. Ali (r.aleyh)'ın, Hz. Ömer (r.anh) ve Hz. Ebu Bekr (r.anh)'a olan sevgisini bildikleri için bu konuda fitne çıkarırlar.

Hz. Ömer (r.anh) ve Hz. Ebu Bekr (r.anh)'ı sevmeyen bazı kimseleri kandıran fitne odakları, onlardan İmamZeyd (r.aleyh)'e, Hz. Ebû Bekir ile Hz. Ömer hakkında görüşünü sormasını isterler. Bunun üzerine, onlardan bir grup, İmam Zeyd (r.aleyh)'e gelerek, "Gerçek şu ki biz, düşmanlarına karşı sana, atan Ali b. Ebî Talib'e haksızlık eden Ebû Bekir ve Ömer hakkında görüşünü söyledikten sonra yardım edeceğiz" derler. İmam, "Bu ikisi hakkında iyilikten başka bir şey söyleyemem ve babamdan da onlar hakkında iyilikten başka bir şey söylediğini işitmedim. Ben, atam Hüseyin'i öldüren ve el-Harra gününde Medine'ye saldıran, sonra da Allah'ın evini (Kabe) mancınıkla taşa tutup ateşe veren Ümeyye oğullarına karşı ayaklandım" der. Onlar,"Ebu Kuhafe oğlu Ebu Bekir'e ve Hattab oğlu Ömer'e düşman ol!" derler. İmam Zeyd onlara; "Büyük dedem Resulullah'ın sevdiği kimselere düşmanlık edemem." diye cevap verir.Bu üzerine onlar, İmamı terkederler. İmam, onlara, "Râfaztumunî=Beni bırakıp kaçtınız, terkettiniz" der. İşte bu nedenle o ayrılanlara o günden beri "Rafızî" denmiştir.

Rafiziler, şianın 21 kolundan birisidir. Şia, temel itibarı ile sahabenin bir kısmına düşmandır. Şia'nın, bütün kolları kendi içerisinde, sapıklık yönünden farklılık gösterse de, yukarıda verilen örnekten de anlaşılacağı üzere, sahabeye düşman olan bütün kollar İslâm noktai nazarında Rafizi, fitneci ve sapıktırlar.

Kısaca özetlemeye çalıştığımız üzere Rafizilik, ümmet arasında ihtilafı körüklediği gibi, Şia içerisinde de fitne unsuru sapık bir görüştür. Aslında İslâm ümmeti içerisinde,bölünmeye, fitne çıkarmaya, Rasulullah (as) ve Sahabe-i Kiram hakkında olur olmaz fikirler ileri süren, onlara dil uzatan her kişi ve grup sapık olduğu gibi aynı zamanda da, Hakkı ve doğruları terkettikleri için rafizidirler.

Günümüzde, Tevhidi esaslardan, Kur'ani gerçeklerden uzak olan ve insanları da küçük çıkarları için uzak tutmaya çalışan, Hakkı batıla karıştırıp gerçekleri gizleyerek, insanları farklı farklı gruplara ayıran bütün kişiler, mezhepler, tarikatler, vakıflar, dernek ve partiler, Hakkı terkettikleri, ümmet arasında fitneye sebebiyet verdikleri, insanları fırkalara ayırdıkları için rafizi sapıklardandırlar.

Bel'amlar

Bel'am, Tevhidi esasları, Kur'ani gerçekleri bilmelerine rağmen kimi çıkar, endişe ve korkuları nedeniyle bunları gizleyen, açıklamayan ve bildiklerinin aksine hareket edip beşeri tağuti sistemlere itaat eden kişilere verilen bir isimdir.

Bel'am sıfatı, Hz. Musa (as)'ın döneminde yaşayan, kendisine ilim verilen, ilahi mesajı, Allah'ın ayetlerini çok iyi bilen ancak sonradan bildiği ayetlere aykırı davranışlar sergileyerek irtidat eden Bel'am İbn Bahura isimli kişiden gelmektedir.

"Onlara şu adamın haberini de oku; kendisine ayetlerimizi verdik de onlardan sıyrıldı çıktı; şeytan onu peşine taktı, böylece azgınlardan oldu.

Dileseydik elbette onu o ayetlerle yükseltirdik, fakat o, yere sap-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 18

landı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu, tıpkı şu köpeğin durumuna benzer; üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayanların durumu budur. Bu kıssayı anlat, belki öğüt alırlar.

Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmeden topluluğun durumu ne kötüdür!" (A'raf, 175-177)

Bel'am İbn Bahura hakkında tefsir kitaplarında ve İsrailiyatta çok değişik ve uydurulmuş hikâyeler bulunmaktadır. Kur'an'da, Hakkı batıla karıştırarak bel'amlık yapan ikinci bir kişiden sözedilir. Bu kişi, Hz. Musa (as)'ın kavminden olan ve insanları buzağıya taptıran Samiri'dir.

Samiri, ilah kavramını çarpıtmış, hakkı batıla bulayarak insanları kandırarak saptırmış ve onların Rab'leri yüce Allah'a isyan ettirmiştir. Samiri'ye, kendisine insanları neden saptırdığı sorulduğunda verdiği cevap, adeta günümüz takipçilerinin kimliğini orta koyuyordu.

"(Sâmiri): 'Ben, onların görmediklerini gördüm. Elçinin izinden bir avuç aldım da attım; nefsim bana böyle (yapmayı) hoş gösterdi.' dedi." (Taha, 96)

Samiri'nin söyledikleri aslında çok açık; cahil olan basiretsiz halkın cehaletinden yararlanarak, kurnazlığını kullanıp insanları kandırmış, onların manevi duyguları yanında maddi değerlerini almış ve insanları buzağı şeklindeki puta taptırmıştır. Samiri, bunu yapma nedeni olarak da nefsinin bu yaptıklarını kendisine hoş göstermesiymiş.

Bu yazıdan amacımız, Bel'am İbn Bahura'yı ya da Samiri'yi tanıtmak ya da onun hakkında bir makale yazmak değildir. Burada üzerinde durulacak asıl konu, bel'amlığın ne, Samiri'nin kim olduğu, günümüzdeki bel'am ve Samirilerin kimler olduğudur.

Kur'an penceresinden bel'amlık ve Samirilik nedir? Günümüzde kimler, hangi nedenlerle bu sıfatları taşıdıkları konuları üzerinde duracak, Hakkı batıla karıştırıp gerçekleri gizleyen kişilere bir sıfat olarak verilen bel'amlığı ve Samiriliği anlaşılır bir şekilde açıklamaya çalışacağız inşaAllah.

Bel'am ve Samirinin Özellikleri

Bel'am İbn Bahurahakkında indiği rivayet edilen A'raf suresi, 175-177. ayetlerinde sözü edilen kişinin durumundan hareketle bel'amın veSamiri'nin,Taha 96. ayetindesayılan özellikleri:

Bel'am; Kur'ani hükümleri iyi bilen, ancak kimi nedenlerle Hakkı batıla karıştırıp bildiği gerçekleri gizleyen, kendi arzularını önceleyen, şeytana ve şeytani düşünce ve sistemlere tabi olan bu nedenlerle

Allah'ın ayetlerini yalanlayarak azgınlaşıp alçalan kişidir.

Kur'an, bel'amların durumunu, köpeklerin durumuna benzetmektedir. Bu benzetme neden yapılmaktadır? Çünkü köpeklere kim bir kemik ya da bir yiyecek verse köpek ona kuyruk sallar ve kötü bir şey görmesine rağmen, aldığı kemik ya da yiyecek için havlamaz, dilini sarkıtarak solumaya başlar.

Samiri, nefsinin hoşuna giden şeyleri yapmak için Hakkı batıla karıştırıp insanları Allah yolundan saptırıp şirke ve küfre sokan, azgın ve müşrik olan kimsedir. Bel'am İbn Bahura ile Samiri, hevalarını ölçü edinip ilahi mesajdan yüz çevirerek azgınlığı seçmişlerdir.

Sonraki dönemlerde ve günümüzde, Bel'am İbn Bahura ve Samiri'nin takipçileri hep varolagelmiş, Tevhidi mücadeleyi onurlu bir şekilde ortaya koymaya cesaret edemeyen kimseler, hevalarına uyarak İslâmi gerçekleri çarpıtmışlar, Hakkı batıla bulayarak gerçekleri gizlemişlerdir.

Bel'am ve Samiri sıfatı, Tevhidi ilkelerin ifade açık bir şekilde edilmemesine, insanlara duyurulmamasına, insanların Hak yoldan saptırılmasına, Kur'ani gerçeklerin gizlenmesine,Hakkın batıla karıştırılmasına, Kur'ani esaslara karşı söz söylenmesine ve Tevhidi ilkelere karşı kimi hareketlerin yapılmasına atfen kişilere verilir.

Bel'am ve Samiri, bazı dünyevi çıkar ve hesaplar için ve arzularınuğruna, Tevhidi esasları açıklamayan, Allah'ın dinini tahrif eden, Kur'ani hükümleri gizleyen, Hakkı batıla karıştırankimselerin, tağuti küfür sistemlerine ve yöneticilerine yaranmak maksadıyla ya da onların korkusuyla, inandığı esaslara aykırı bir tutum ve davranış içerisinde bulunan kimseleri temsil etmektedir. Biz bu iki ayrı sıfatı, tek bir sıfat olarak, Samiri soylu belamlar şeklinde birleştirecek ve günümüzdeki saptırıcılar için kullanıyoruz.

Samirinin mazereti, günümüz belamlarının yaptıkları ile adeta özdeşlik arzediyor.Günümüz bel'amları da, Allah'ın ayetlerini nefislerinin iseği doğrultusunda istismar etmekte vekendi azgınlıkları için kullanmaktadırlar.Günümüz belamları da, ayetleri gizledikleri için onlardan sıyrılmışlar ve hevalarını ilah edinerek yere saplanmışlardır.

Günümüz bel'amlarının durumu, ayette anlatılan kişinin durumuna benzer; idaresi altında yaşadıkları tağuti sistemin kendilerine verdiği ünvanlar, makam ve mevkiler, sistemden korku ve çekingeleri nedeniyleonlara ne anlatılırsa anlatılsın iman etmezler. Bu nedenle onların durumu, dilini sarkıtıp soluyan köpeğe benzemektedir.

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 20

Günümüz Samiri soylu belamları

Günümüz Samiri soylu belamlara bakıldığında, Bel'am İbn Baura ve Samiri'nin bütün özelliklerine sahip oldukları çok açık bir şekilde görülür. İlim sahibi olan Bel'am İbn Baura, sahip olduğu ilmi ile halkını yüce Allah'a ve Tevhidi esaslara davet edecek yerde tam aksine hareket ederek Hz. Musa (as)'ın bildirdiği Tevhidi esaslara karşı kullanmaya kalkışmış ve böylece A'raf, 175-176. ayetlerde bildirildiği üzere ilmini kötüye kullanarak sapmış, şeytana tabi olmuş ve azgınlardan olmuştur. Bu nedenle Bel'am İbn Baura aşağılık biri olarak nefsinin peşine takılmıştır.

Samiri'ye bakıldığında, onun da vahyi esasları kullanarak ve bazı ayetleri aklarak hevasının hoşuna giden sapıklığı tercih etmiştir. İnsanların inançlarını ve maddi değerlerini kullanarak insanları Allah yolundan saptırıp buzağıya taptıran Samiri, Tevhid inancından sıyrılmış ve sapıklardan olmuştur.

Günümüz Samiri soylu belamlarının bir çoğuda, Bel'am İbn Bahura gibi belli bir ilme, Kur'ani bilgiye sahip oldukları halde bunu insanların Tevhidi esaslara yönelmeleri için kullanmadıkları, tam aksine hareket ederek tıpkı Samirigibi insanların dini inançlarını ve maddi değerlerini kullanarak insanları tağuti sisteme itaat ettirmeye çalışmaktadırlar.

Günümüzdeki Samiri soylu belamlar, tağuti küfür sisteminin, ünvan ve makam verdiği ilahiyatçı Prof.lar, dekanlar, rektörler, küfür sisteminin izni ile açılan parti, dernek ve vakıflarda İslâm adına hareket ettiklerini iddia eden bütün vakıfçılar, diyanet işlerinde görevli kişiler, tağuti sistemin desteklenmesini isteyen ilim sahibi kimseler, Kur'an'da özellikleri verilen Samiri soylu bel'amlardır.

Samiri soylu bel'amlar, tağuti sistemin varlığını sürdürmesi için çalışırlar, yandaşlarından ve müritlerinden de sistemi desteklemelerini ve oy kullanma zamanlarında sisteme oy vermelerini isterler, konuşmalarında tağuttan yana bir tavır sergilerler.

Yüce Allah (cc), Tevhidi esasların ikame edilmesi için, tarihi süreçte her millete rasul göndererek onların tağutu reddetmelerini istemiştir. Çünkü Tevhidi esaslara iman etmenin temel şartı tağutun reddedilmesidir.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin tağuttan kaçının' diye bir rasul gönderdik. Onlardan kimine Allah hidayet etti, onlardan kimine de sapıklık hak oldu. İşte yeryüzünde gezin de görün, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

Günümüz Samiri soylu belamları da Kur'ani bilgiye sahip kimselerdir. Bunlar, öğrendikleri ayetlerle Tevhidi esasları insanlara duyurup yücelecekleri yerde, hevalarını ilahlaştırarak sapmışlar, alçalarak tağuti sisteme tabi olmuşlardır.

Tağuti sisteme iman eden Samiri soylu belamları, tıpkı ataları Samiri gibi, elçiden aldıkları bilgileri, Bel'am İbn Bahura gibi tam tersine kullanarak insanları saptırıyor, tağuta itaat etmeleri için, Kur'ani gerçeklerin anlamlarını değiştirerek, Hakkı batıla bulayıp gerçekleri saklayarak tağuti sistemin istediği doğrultuda nefislerinin hoşuna giden şeyleri yapıyorlar.

Samiri'nin günümüz takipçileri de, Tevhidi mücadeleyi omuzlayacak iman, bilgi ve cesaretten yoksun oldukları için, tıpkı ataları Samiri gibi, etraflarına toplanan insanların manevi duygularını ve maddi değerlerini sömürerek insanları aldatarak onları, tağut putuna taptırmaya çalışıyorlar.

Günümüzde Tevhidi mücadelenin önünde en büyük engel, hiç kuşkusuzdur ki Samiri soylu belamlardır. Bunlar, kendileri Tevhidi esaslara iman etmekten, bu yolda mücadele etme cesaret, iman ve bilgiden mahrum oldukları gibi, Kur'an'a yönelen insanları da Tevhidi mücadeleye katılmaktan alıkoymaya çalışmaktadırlar.

Tevhidi mücadelede yer almayan, insanları yüce Allah'ın indirdiği ilahi hükümlere teslim olmaya davet etmeyen Samiri soylu belamlar, heva ve heveslerini ölçü edinip sapmışlardır. Bu kimseler, zaman içerisinde ya münafıkça bir tavır sergileyerek Müslüman görünüp şirk ve küfürlerini sürdürmüşler ya da imani değerlerinden tamamen soyutlanarak sapıp gitmişlerdir.

Tağuti sistem, değişik ünvanlar vererek kendisine bağladığı Samiri soylu belamları, sürekli bir şekilde televizyon kanallarına çıkartarak, İslâmi konuları tartıştırır, tartışma ve konuşmaların sonunda kendisini tastik ettirerek insanlara kendisini kabul ettirmeye çalışır.

Tağuti sisteme iman eden Samiri soylu belamlar, televizyon programlarında özellikle Türkiye'nin, demokrasiyi en iyi uygulayan İslâm ülkesi ve Ortadoğu ülkeleri için örnek bir ülke olduğunu vurgularlar. Böylece şirki ve küfrü İslâm'la yoğurarak insanlara sunarlar. Oysa İslâm, halkın çoğunluğuna dayanan demokrasinin sapıklık ve saçmalık olduğunu bildirir ve Müslümanların, demokratik sistemlere uymamalarını ister.

"Yeryüzünde bulunan(insan)ların çoğuna uysan, seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar sadece zannediyorlar ve onlar sadece saçmalıyorlar." (En'am, 116)

"Eğer sana cevap veremezler-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 22

se bil ki onlar, keyiflerine uyuyorlar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan, yalnız kendi keyfine uyandan daha sapık kim olabilir? Muhakkak ki Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez." (Kasas, 50)

Uluhiyet, rububiyet ve meliklik sıfatları,insanların idaresine talip olup onlar üzerinde hüküm koymayı gerektirir. Bu nedenle hiçbir şeye sahip olmayan beşerin, bu sıfatları gasbetmesi yüce Allah'a açık bir isyan, küfür ve şirktir. Bu nedenle yüce Allah (cc), uluhiyet, rububiyet ve meliklik konularında hassasiyet gösterir ve bu sıfatların beşere verilmesini kesinlikle istemez. Yüce Allah (cc), bu nedenle tağutun reddedilmesini ister ve bunu iman etmenin temel ve ilk şartı olarak bildirir.

Yüce Allah'ın uluhiyet, rububiyet ve meliklik konusundaki kesin emirlerine rağmen, Samiri soylu belamlar, kimi çıkarları, korku ya da endişeleri nedeniyle bu sıfatları beşeri tağuti sistemlere verirler ve insanlarında tağutu onaylamasını isterler.

Yüce Allah (cc), beşeri sistemlerin reddedilmesi konusunda Müslümanları uyarır ve kendisine iman etmenin ilk ve temel şartı olarak tağutun reddedilmesini emreder ve tağut reddedilmedikçe Zatına iman edilmeyeceğini bildirir.

"Dinde zorlama yoktur, Doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur. Kim tâğût reddedip Allah'a inanırsa, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allâh işitendir, bilendir." (Bakara, 256)

Kur'an'ın bu apaçık hükmüne rağmen Samiri soylu belamlar, bu ayete aykırı hareket ederek insanları tağutu desteklemeye teşvik ederler.Bu belamlardan Tağuti sisteme oy vermemenin Kur'an'a aykırı olduğunu söyleyecek kadar alçalan Samiri soylu belamlar, küfür sistemini neredeyse İslâm devletidir diyecek bir seviyesizliğe düştüler.

Kur'an, iman eden istisna bazı kişilerden sözettiği gibi, yaptıkları küfür ve şirkin durumuna göre de bazı kişilerden sözeder. Bu nedenle bu yazımızda, küfür ve şirklerinde sınır tanımayan, Hakkı batıla karıştırıp gerçekleri gizleyen Samiri soylu belamlardan bazılarını isimlerini belirtmeden geçmeyeceğiz.

Samiri soylu belamlardan bir çoğu, yandaşlarını ve halkın cahil kesimini açık açık tağutu onaylamaya davet ettiler ve tağutun onaylamamasını Kur'ana aykırı olduğunu söyleyecek ve adeta Kur'an hükümlerini tersine çevirecek kadar küfürlerinde ileri gittiler.

Samiri soylu belamlardan biri Mustafa İslamoğlu adındaki kişi, şirk ve küfür yuvası olan Akabe vakfındaki bir konuşmasında yandaşlarına şöyle diyordu. "(Tağuta) oy vermemek Kur'an'a aykırıdır."Yine bu belam, bir kitabında, oy vermeyen Müslümanları, aklı sıra kötülemek maksadıyla, "Bunlar hariciler gibidir" diyordu. Kimi hatalarına rağmen, Kur'an'la hareket eden Hariciler, en azından bu Samiri soylu belamlar gibi şirke ve küfre girmemişlerdi.

Başka birSamiri soylu belam olan Abdulaziz Bayındır, Süleymaniye Vakfı adındaki şirk ve küfür yuvasında, tağut konusunda soru soranları azarladıktan sonra, puta tapan, putlar önünde ibadet merasimleri yapan Kemalist sistemin putperest yöneticilerinin Müslüman olduklarını takipçilerine söyleyerekküfür ve şirkinde sınır tanımadığını açıkça ortaya koymuştur.

Tağutu onaylayanSamiri soylu belamlar, elbette yalnızca Mustafa İslamoğlu ve Abdulaziz Bayındırdan ibaret değildir; tağutun meclisinde bir zamanlar milletvekilliği de yapan Yaşar Nuri Ötürk, Zekeriya Beyaz, Şeyho Duman gibi açıkça tağutu destekleyen kimseler yanında, tağuta karşı gibi bir görüntü içerisine girip tağutun izni ile kurduğu şirk ve küfür yuvasındaki vakıfta faaliyet gösteren Mehmet Pamak adlı şahıs gibi bilinen belli başlı Samiri soylu belamlar da vardır.

Samiri soylu belamlar, yuvalandıkları küfür ve şirk yuvalarıvakıf ve derneklerde, daha radikal olan ve görünüşte tağuti sisteme karşı olan kişilere Kur'an dersleri adı altında ders verirler, sohbetler yaparlar. Ancak bu ders ve sohbetlerinde Tevhidi esasları, Kur'an'ın uluhiyet ve rububiyet hükümlerini, tağutla ilgili ayetleri arkalarına atarlar ve bu konular üzerinde hiç durmazlar, putperstliği, beşeri hukuk sisteminin küfür ve şirk olduğunu açık açık anlatmazlar.

Samiri soylu belamlardan bazıları, tağut konusunda soru soranları ya azarlarlar ya da konuları çarpıtarak verirler. Bu Samiri soylu belamlardan olan Mehmet pamak gibiler, kısmen tağutu reddetmiş görünseler de içerisinde yuvalandıkları küfür ve şirk yuvasında bulundukları için bu yaptıkları, tağut tarafından, demokratik hak olarak değerlendirilerek üzerlerine gidilmez.

Vakıf ve derneklerde yuvalanan Samiri soylu belamlar, Hakkı batıla bulayarak verdikleri Kur'an derslerisonucunda ve içerisinde bulundukları şirk ve küfür yuvaları nedeniyle kendilerine tabi olan ve kendi ağızlarından çıkanı Hak zanneden zavallıları tağuta itaat ettirirler.

Samiri soylu belamlar, Risalet tarihinde görüldüğü üzere, Kur'ani bu gerçekleri hiçbir zaman açıkça insanlara duyurmazlar. Onlar, yaptıklarını demokratik hakları olduğu düşüncesi ile yaparlar.Samiri

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 24

soylu belamlar, yalnız tağutla ilgili konuları değil, Kur'an'ın diğer ayetleri konusunda da Hakkı batıla bulayarak gerçekleri gizlerler. Bu belamlar, hiçbir zaman İslâm'ın bir devlet yapısının olduğunu söyleyemezler ve o konuda faaliyet göstermezler. Hatta bunlardan bazıları, ağızlarını eğip bükerek, İslâm'da bir devlet ve yönetim şekli olmadığını, hiçbir utanma emaresi göstermeden söylerler.

Samiri soylu belamların, İslâm'ın bir devlet ve idare yapısının olduğunu söylemeleri elbette mümkün değildir, zira onları o şirk ve küfür yuvalarına yerleştiren ve kendisine iman ettikleri tağut bu konuda onlara izin vermemiştir. O belamların görevi, Kur'an'ı, Kur'ani kavramları karıştırmak, Hakkı batıla bulayarak gerçekleri gizlemek ve etraflarına topladıkları zavallı kişileri, dolaylı ya da direkt olarak tağuta itaat ettirmektir.

Samiri soylu belamlardan bazıları da, tasavvuf adlı şirk ve küfür yuvasındaki şeyhlerdir. Tarikat şeyhleri, müritlerini tamamen Kur'an'dan uzaklaştırmak için, Kur'an'ın herkes tarafından anlaşılmayacağını, onu öğrenmek için birçok ilme sahip olunması gerektiğini söylerler. Zaten hiçbir ilme ve İslâmi bilgiye sahip olmayan, birçoğu okuma yazma bile bilmeyen müritler de şeyhlerinin sözüne uyarak Kur'an'ı gündemlerine bile almazlar ve Kur'an'la aralarına demirden duvarlar örürler.

Samiri soylu belamların durumunu Kur'an, taşıdığı yükten kendisi yararlanmayan eşeklerin durumuna benzetir.

"Kendilerine Tevrat yükletilen, sonra onu, taşımayanların (Kitab'ın hükümleriyle amel etmeyenlerin) durumu, koca koca kitaplar taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlamış olan kavmin durumu ne kötüdür! Allah, zâlimler topluluğunu doğru yola iletmez."

"Kendilerine Tevrat yükletilen ancak onu taşımayan(hükümlerine uymayan)ların durumu, Kitaplar taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne kötüdür. Allah zalimler topluluğunu hidayete iletmez." (Cum'a, 5)

Samiri soylu belamların İslâm'a verdikleri zararı, en azılı İslâm düşmanları bile veremezler. Belamlar, Müslümanlardan görünerek, İslâmi hükümleri çıkarları için kullanarak insanları aldatırlar. İnsanlar, bu belamları Müslüman zannederek bunların dediklerine inanmakta ve imanlarına şirk bulaştırarak hayatlarını sürdürmektedirler.

İslâm ümmeti arasındaki tefrikanın, insanların Tevhid akidesinden uzaklaşmalarının, içerisinde yaşadıkları tağuti sistemleri reddedip ona başkaldırmamalarının, imanlarına şirk karıştırıp karıştırıp zillet içerisnde bir hayatı yeğlemelerinin tek nedeni ve sorumlusu hiç kuşkusuzdur ki, çağımızın Samiri soylu belamlarıdır.

Belamlar, kendi nefislerini, heva ve heveslerini tatmin etmek ve basit kimi çıkarlar elde etmek için Hakkı batıla karıştırmakta, Tevhid akidesini gizlemekte ve Kur'ani gerçekleri insanlara anlatmamaktadırlar. Yüce Allah (cc), bu belamlara lanet etmekte ve bunlar için acı bir azap müjdelemektedir.

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler, işte onlara hem Allah lanet eder, hem bütün lanet edebilenler lanet eder." (Bakara, 159)

"Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şey gizleyip, onu birkaç paraya satanlar var ya, işte onlar, karınlarına ateşten başka bir şey koymuyorlar. Kıyamet günü Allah ne onlarla konuşacak ve ne de onları temizleyecektir. Onlar için acı bir azap vardır."(Bakara, 159)

Kur'ani gerçeklerden habersiz ya da Kur'an'ı, yalnızca Samiri soylu belamların anlattıklarından ibaret sanan insanlar, belamların namaz kılmalarına, Kur'an'dan sözetmelerine aldanarak yüce Allah'ın lanet edip acı bir azapla müjdelediği buSamiri soylu belamları, alim ve Müslüman zannetmekte ve bu nedenle onlara aldanmakradırlar. Oysa belamlar, A'raf, suresi, 175-176. ayetlerinde belirttiği üzere, ayetlerden çıkmış, şeytanın peşine takılmış, azgınlardan olmuşlar ve hevalarının peşine takıldıkları için yere saplanmışlardır. Belamların "durumu, tıpkı şu köpeğin durumuna benzer; üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayanların durumu budur." (Bakara, 176)

Samiri soylu belamlar, Allah (c.c.)'ın indirdiği hükümlere isyan eden ve İslâm'a ve Müslümanlara düşman olantâğutisistemleİslâm'ı kaynaştırmaya, kendi akıllarınca orta bir yol tutturmaya çalışıyorlar. Bu nedenle ne tam Müslümandırlar, ne de tağuti sisteme tam iman eden demokratlardandırlar; meşhur bir ifade ile iki derede bir arada kalmışlardır. İşte Kur'an bu nedenle Samiri soylu belamları, "tıpkı şu köpeğin durumuna benzer; üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu bıraksan da dilini sarkıtıp solur." Şeklinde tanımlamaktadır.

"Allah'n, meleklerin ve bütün lanet edebilenlerin laneti" hevalarını ve tağuti sistemi ilahlaştırıp İslâmi esasları karıştıranSamiri soylu belamların üzerine olsun.

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 26

HİCRET

Özgürlüğe ve Umuda Hüzünlü Bir Yolculuk

Kur'ani bir çok kavram, bugün asıl anlamları dışında anlamlandırılmış ve bu nedenle insanlar üzerinde bir etkisi ve ağırlığı gereği gibi hissedilmemiştir. Örneğin, Tevhid, şirk, ilah, tağut, iman küfür kavramlarının, bugün toplum üzerinde hemen hiçbir etkisinin bulunmaması, bu kavramların içlerinin boşaltılması ve asıl manalarının dışında anlamlar yüklenmesi yüzündendir.

Kur'ani kavramlar, asıl anlamlarına uygun bir şekilde anlaşılması halinde, insanlar üzerinde daha etkileyici olacak ve ancak bundan sonra insanlar neyi kabul edip neyi reddettiklerin daha iyi anlayacaklardır.

Özellikle Rasulullah (as) ve onun raşit Halifelerinden sonra, İslâm düşmanları tarafından, İslâmi kavramlar üzerinde başlatılan tahrifat günümüze kadar süregelmiş ve hâlâ da devam etmektedir.

Hicret kavramı da, anlamı istismar edilmiş, değiştirilmiş, olduğundan farklı gösterilmiş kavramlardan biridir. Hicreti anlamak için öncelikle bu kavramın ifade ettiği anlamı çok iyi bilmek gerek. Hicret kavramı, içerdiği anlama uygun bir şekilde anlaşılmadan bu kavram hakkında konuşup yazmanın insanlar üzerinde fazla bir etkisi olmayacaktır.

Hicret kavramını, edebi ve şiirsel ifadelerle ifade etmek, bu kavram hakkında sayfalar dolusu yazı yazmak, elbette bu kavramı yeterince açıklamaz. Bu olsa olsa ancak bir tanımlama olabilir. Tıpkı aşkın tarifinde olduğu üzere, yaşanmadan yapılan tarifler, tarif edilen kavramı gereği gibi anlatmaz ve dinleyici ve okuyucular ancak dinleyip okudukları ile kalırlar.

Aşkı tarif edenler, Kerem'in, Mecnun'un yaşadığı ruh halini yaşamadıkları için aşkı, en fazla iki kişinin birbirini sevmesi, sevdiği uğrunda hayatını ortaya koyması gibi ifadelerle tanımlarlar. Oysa o aşkı yaşayan o insanlara aşkın ne olduğu sorulsa, içlerinden bir fırtına koparcasına, tüm hücreleri ile bütün duyguları ile bunu yaşayarak ortaya koyarlar.

Hicret kavramının tarifi de, kimi tanımcılar tarafından, Allah yolunda yapılan bir mücadelede, davetin çıkmaza girmesi sonucunda bulunulan yerin terkedilip başka yerlere kaçış olarak ifade edilir. Hicret edenlerin, nasıl bir ruhsal ve psikolojik devinim yaşadıklarını bilmeden yapılan tarifler, Hicret eden kişilerin hikâyelerini anlatmaktan öteye gitmez.

Hicreti tarif ederken ya da hicret üzerinde konuşurken, Hicret eden Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin mücadelelerindeki asıl vurgu olan Tevhid ilkesi çok açık bir şekilde ortaya konulmalıdır ki, insanlar, Tevhid ilkesini anladıktan sonra Hicreti gereği gibi anlayabilsinler. Bu konu hakkında kısa bir örnek vermekte yarar vardır:

1980'li yıllarda İslâm ile yeni tanışan bir kadın, Hicret konusunda şöyle bir itirafta bulunmuştu: "Ben, daha önce 'Yoldaki İşaretleri" okumuş ve Rasulullah ile arkadaşlarının neden Hicret ettiklerini bir türlü anlamamıştım ve sırf "Lailahe İllallah" kelimesi için neden onca sıkıntı ve zorluk çekerek Hicret ediyorlar demiştim. Ancak sonradan bu "Lailahe İllallah" kelimesinin anlamını anlayınca işte o zaman Hicretin ve Rasulullah (as)'ın Hicretini daha iyi anladım." İşte bu nedenle Hicreti oluşturan asıl konu ve konular öncelikle anlatılmalı, insanlar bu konularda aydınlandıktan sonra Hicret konusu anlatılmalıdır.

Günümüzde, beşeri sistemlerin şirk ve küfür oldukları, bu sisteme tabi olmanın ve oy vermenin şirk ve küfür olduğu, M. Kemal'in bu sistemin ilahı olduğu, bu nedenle bu sisteme oy verip destek olmanın M. Kemal'i ilah edinmek olduğu açıklanmadan Hicret konusunun işlenmesi insanlar üzerinde hiçbir etki yapmayacaktır.

Kemalist sistemi ya da benzeri beşeri sistemleri destekleyip din edinen, bu sistemlerin yöneticilerini ilah edinen kimseler, ne "Lailahe İllallah" Kelime-i Tevhidi anlarlar ne de bu Kelim-i Tevhid uğruna çekilen sıkıntıları ve Hicreti anlarlar.

Kur'ani bir kavramı ya da konuyu açıklamak, yaşamakla ya da onu yürekten hissetmekle mümkün olabilir. Kur'ani bir kavram aslına uygun açıklanırken, o kavramı kalbin derinliklerinde hissedilmeli, ruh halinde yaşanmalı, anlatıldığında yürekler hüzünlenmeli, gözyaşları buna eşlik etmelidir. İşte o zaman dinleyiciler üzerinde bir etkisi olabilir.

O halde Hicret Nedir?

Hicret, tarihi süreçte Tevhid şirk mücadelesinin hemen her döneminde, davetin çıkmaza girdiği, despot zalimlerin, yapıtları baskı ve zulümlerle Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin canlarına kasd ettikleri bir zamanda iman edenlerden birçok kimsenin, bütün değer yargılarını bırakıp kurtuluş olarak gördükleri bir yolculuk ve kaçıştır.

Hicret, *"Yalnızca 'Rabb'imiz Allah'tır' dedikleri için (insanların) haksız yere yurtlarından çıkarılması" (Hac, 40)*

Hicret, zulüm, başkı ve işkenceden, şirk ve küfürden kaçış, kalble-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 28

rin derinliklerindeki hasret, özlem ve acı bir buruklukla özgürlüğe, umuda sonu belirsiz bir yolculuk;

Hicret, kula kulluktan, zillet içinde kölelik ve esaret altında yaşamaktan, haksızlık karşısında dilsiz şeytan misali susmaktan, zillet ve meskenetten kaçış, yüce Allah'a O'nun belirlediği ölçüler içerisinde ibadet ve kulluk yapmaya ve onurla mücadeleye yolculuk;

Hicret, doğup yaşanılan, hatıralarla süslenip bezenilen, sevgi, aşk, sevinç ve üzüntülerin harmanıyla yoğurulan toprakların, binbir duygu içerisinde terkedilmesi, ne olacağı bilinmeyen yepyeni bir yaşama, bambaşka diyarlara yolculuk;

Hicret, zorba güçlerin zulüm ve baskıyla önü kesilen, insanlara ulaştırılması engellenen ilâhi mesajın, özgürce ifade edileceği yepyeni mekanlara doğru bir yolculuk;

Hicret, can, mal, ruh ve bedenle gerçekleştirilen, yüreklerin derinliklerinden kopup gelen üzüntü, elem, acı ve burukluğun, gözyaşlarıyla ifade edildiği bir fedakarlık örneği;

Hicret, yüce Allah'a yapılan ibadetlerin en anlamlısı, en meşakkâtlisi, en zoru ve en çok özveri isteyeni;

Hicret, yüce Allah'a ve indirdiği esaslara iman ve teslimiyetin, samimiyet ve sadakatin, gerçek bir bağlılığın ifadesi;

Hicret, Risalet önderlerinden ve tevhid erlerinden bir çoğunun geçtiği bir köprü, mazlum insanların yüce Allah'a olan iman ve teslimiyetlerini muhafaza etmek için sığındıkları bir sığınaktır.

İnsanlık tarihi, büyük zulümlere, insanlık dışı muamelelere adeta utanarak ve nefret ederek tanıklık ettiği gibi, bu büyük zulümlerin neden olduğu çok büyük hicretlere de üzüntü içinde tanıklık yapmıştır.

Yeryüzünde kuraltanımaz bir şekilde yaşamak isteyen, bu nedenle Rab'lerine ve indirdiği Tevhidi esaslara isyan eden, temeli kan ve gözyaşı üzerine kurulan iktidarlarını sürdürmek uğruna insanları zulüm ve baskıyla egemenlikleri altında tutan beşeri diktatör sistemler, bu nedenle "Yalnızca 'Rabb'imiz Allah'tır" diyerek iman eden mazlum insanlara her türlü işkence ve eziyet yapmaktan çekinmemişlerdir.

Kendi ülkelerinde, doğup büyüdükleri topraklar üzerinde Rab'lerine karşı kulluk görevlerini özgürce yapmak isteyen mazlum ve masum insanlar, totaliter diktatörlerin saldırılarına, baskı, zulüm ve işkencelerine dayanamayarak hüzün ve gözyaşı içinde ülkelerini terketmek zorunda kalmışlardır.

Yabancısı oldukları ülkelere, Rab'lerinin rızası doğrultusunda yaşamak umuduyla giden mazlum ve masum insanların çoğu, çok büyük sıkıntılarla karşılaşmış, perişan olmuşlardır. Buna Müslümanların duyarsızlıkları da eklenince o mazlum insanlar içinden çıkılamaz bir duruma düşmüşlerdir.

Hicreti Oluşturan Şartlar Nelerdir?

Hicret, asıl anlamına uygun bir şekilde anlatılmadığı ve dinleyiciler tarafından gereğince anlaşılmadığı için, anasına babasına küsüp evini barkını terk edenden, ekmek parası için gurbete gidene, kan davasından korkup kaçandan, gölgesinden korkup saklanan korkaklara kadar hemen herkes yaptıkları işin hicret olduğunu zannederler. O halde Hicret kavramının ne olduğu, Kur'an'ın bu kavramı nasıl ifade ettiği çok açık ve net bir şekilde bilinmesinde zaruret vardır.

Hicret, elbette canı sıkılan kimselerin, başlarına bir şey gelmeden en küçük bir sıkıntıda bulundukları yerleri terkedip başka yerler gitmeleri değildir. Hicret, Kur'an'da belirtildiği üzere, Tevhidi esasları insanlara duyuran Risalet önderlerine, onların yolunda giden Tevhid erlerine ve iman ettikleri ilahi mesaj doğrultusunda hayatlarını idame etmeye çalışan Müslümanlara, Allah düşmanı diktatörler ve tağuti sistemler tarafından hayat hakkı tanınmaması, onları kendi sapık beşeri ideolojilerini zorla kabul etmeye çağırmaları sonucunda iman edenlerin yerlerini, yurtlarını ve en sevdikleri insanları terk ederek başka ülkelere kaçmalarıdır.

Kur'an, Hicret eden insanların, neden Hicret ettiklerinin örneklerini vererek Hicretin şartlarının nasıl oluştuğunu bildirir.

Zorba diktatörler, iman eden ve inançları doğrultusunda yaşamak isteyen insanlara hayat hakkı tanımamış, onları kendi sapık ve küfür olan ideolojilerine döndürmeye çalışmış, bunda başarı sağlayamayınca iman edenleri ya öldürmüş ya da ülkeyi terketmeye zorlamışlardır. Bu durum, her dönemin ve çağın değişmeyen kuralıdır.

"Sizin de kendileri gibi inkâr etmenizi istediler ki, onlarla bir olasınız. O halde onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan dostlar edinmeyin..." (4 Nisa, 89)

"Mü'minler ancak aziz ve hamde layık olan Allah'a iman ettikleri için o (zulmede)nler onlardan intikam aldılar." (85 Buruc, 8)

"Kâfirler elçilerine dediler ki: 'Ya sizi mutlaka yurdumuzdan çıkarırız ya da bizim dinimize (batıl ideolojimize) dönersiniz!' Rab'leri de onlara şöyle vahyetti: 'Zalimleri mutlaka helak edeceğiz!" (14 İbrahim, 13)

Küfrün, bu tehdit, şantaj, baskı ve zulmü her dönemde tekrarlana tekrarlana günümüze kadar gelmiş; hak-batıl mücadelesi devam ettiği sürece de devam edecektir.

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 30

Bugün tağuti sistemin zulmü nedeniyleonlarca Müslüman ülkelerini terk etmek zorunda kalmışlardır. Kemalist zorbalık ve onun maşası durumundakilerMüslümanlara ve sisteme karşı olan başka mazlum insanlara: **"Bu ülkeden gidin, İran'a, Afganistan'a, Arabistan'a gidin"**, **"ya sev ya terket"** diyerek baskı yapmışlar, onları yurtlarından çıkarmara zorlamışlardır. Müslümanların cevabı ise, her dönemde hep aynı olmuş ve onların cevapları, kâfirlerin kirli iğrenç suratlarına bir şamar gibi inmiştir.

"Allah bizi, sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer tekrar ona dönersek Allah'ın üzerine iftira atmış oluruz. Rabb'imiz Allah dilemedikten sonra o (batıl ideolojiniz olan di)ne dönmemiz bizim için olur şey değildir. Rabb'imiz, bilgice her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül etmişiz. (Ey) Rabb'imiz, bizimle kavmimiz arasını gerçek olarak aç. Muhakkak ki sen (gerçekle) açanların en hayırlısısın." (7 Â'raf, 89)

Bu açık tavırdan sonra her dönemin zorbaları gibi, Türkiye'deki Kemalist zorbalık da mü'minler üzerindeki baskı ve zulmünü artırmış, onlara hayat hakkı ve ülkede yaşama fırsatı vermemiştir.

Türkiye'deki ateist Kemalist dikta sistem, mü'minleri ve mazlum halkı kendisine biat ettirip batıl ideolojisine ve demokratik dinine iman ettirmek için seçimlere katılmayı zorunlu kılmıştır. Demokratik(!) seçimlere katılmakla insanların kendisine iman ve biat edeceklerinin bilincinde olan dikta rejimi, bunun için kimi İslâmcıları da maşa olarak kullanmıştır. Bugün iktidarda olanlar, sistemin kullandığı islamcılardan başkası değildir.

Kur'an'ı tek kriter, Rasûlullâh(as)'ı en güzel örnek edinen feraset sahibi Müslümanlar, dikta rejimin seçim oyununa gelmemiş, küfrün tüm oyun ve desiselerine İbrahimî bir kimlik kuşanarak buğzetmiş, tavır almıştır. Bunun üzerine baskı ve zulmünü artıran dikta rejimi, mü'minlere, Türkiye'de yaşama hakkı tanımamıştır.

Mü'minler, kendilerine yaşama hakkı tanımayan, davet ve tebliğin önünü kapatan, zulüm ve şiddeti dayanılmaz bir hal alan dikta rejiminden, en güzel örnek edindikleri Hz. Muhammed (as) gibi hareket ederek başka ülkelere hicret etmek zorunda kalmışlardır.

Her Kaçış Hicret midir?

Elbette ki her kaçış hicret değildir! Tıpkı savaşta ölenlerin hepsinin şehit olmadıkları gibi. Bir kaçışın Hicret olabilmesi için o kaçışın, ancak Kur'an'da belirtilen nedenlerden kaynaklanması gerekir. Aksi halde o kaçış ancak bireysel bir hareket olmaktan başka bir anlam ifade etmez. Bir kaçışın hicret olabilmesi için belli başlı nedenler şunlardır:

1- İlahi vahyin, insanlara ulaştırılmasının tamamen engellenmesi.

İlahi mesaj, yapısı gereği insanlara ulaştırılması gerekir. Ancak toplumları köleleştiren zorba güçler, ilahi mesajın insanlara ulaştırılmasını istemezler. Çünkü ilahı mesajın insanlara ulaştırılması halinde bu insanlar, kendilerini köleleştirenlere kulluk yapmayı bırakacaklar ve yüce Allah'a kul olma bilincine ulaşacaklar. Bu durumda istismarcı, sömürgeci ve zorbaların egemenlikleri sona erecektir. Bu nedenle zorba güçler, daveti ve davetçiyi engelleyecek, ilahi mesajın insanlara ulaşmasına mani olacaklardır.

"(Şuayb) kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: 'Ey Şuayb, ya mutlaka seni ve seninle beraber iman edenleri ülkemizden çıkaracağız ya da dinimize dönersiniz.' (Şuayb) dedi ki: 'Biz istemesek de mi (bizi çıkaracaksınız)?" (7 Âraf, 88)

Bugün aynı tehdit Türkiye'deki dikta rejimi tarafından mü'minlere yapılmaktadır. Dikta rejimi, mü'minlere ve kendisine tabi olmak istemeyenlere: "Ya demokratik dinimize uyar, bize oy vererek biat edersiniz ya cinayetle sizi yokederiz ya da ülkeyi terkeder gidersiniz" diye tehditler savurmaktadır.

2- İlahi mesaj doğrultusunda yaşamanın mümkün olmaması halinde mü'minlerin hicret etmeleri zorunlu ve gereklidir.

Dünyada yaşamanın temel amacı, yüce Allah'a kulluk yapmaktır. Çünkü tüm cinler ve insanlar bu amaçla yaratılmışlardır. Kula düşen görev, yüce Allah'a karşı kulluk görevini ve O'nun bildirdiği esaslar doğrultusunda yaşamayı her şartta ve mekânda yerine getirmesidir. Herhangi bir mekânda yaşayan bir mü'minin, kulluk görevlerinin engellenmesi halinde o mü'min, kulluk görevini ifa edeceği mekânlara hicret edecektir.

"Rab'leri onlara karşılık verdi: 'Ben, sizden erkek kadın çalışan hiç kimsenin amelini zâyi etmeyeceğim; hep birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda işkence edilenler, savaşanlar ve öldürülenler..." (3 Al-i İmran, 195)

Kulluk görevlerini ifa ederlerken engellenenler, küfre ve zorbalığa boyun bükmeden onlara karşı kıyam edecekler, direnecekler. Ancak bu gücü kendilerinde bulamayanlar hicret edeceklerdir. Çünkü hicret etmeyip küfre boyun bükerek zillet içerisinde oturmak cehenneme gitme nedenidir.

"Kendilerine yazık eden kimselere, canlarını alırlarken melekler: 'Ne yaptınız' dediler. (Onlar) dediler ki: 'Biz, yeryüzünde aciz düşürülm-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 32

üştük.' Melekler dediler ki: 'O halde Allah'ın arzı geniş değil miydi, onda hicret edeydiniz ya?' İşte onların barınağı cehennemdir, ne kötü gidiş yeridir orası!" (4 Nisa, 97)

İslâm, zillet ve meskeneti, hiçbir şekilde kabul etmez. Mü'min kişi ya onurlu bir şekilde yüce Allah'a ibadet, davet ve kulluk görevlerini ifa etmek için mücadele eder ya da hicret eder. Ama hiçbir şekilde zillet içinde boyun büküp küfre, zorbalığa ve ve zulme karşı susmaz.

3-Mü'min bireyin hayatının tehlikeye girmesi durumunda da hicret gerekli ve zorunlu hale gelir.

Kâfirler, engelleyerek susturamadıkları davetci mü'minleri son çare olarak öldürmeye kalkışırlar. Her dönem zorbaların başvurduğu bu yola, Kemalist diktatörlük de başvurmuş, işkence, baskı, zulüm ve cezaevi yoluyla susturamadığı mü'min davetçileri faili bizzat kendisi olan meçhul cinayetlerle ortadan kaldırmaya kalkışmış, birçok Müslümanı da bu yolla ortadan kaldırmıştır.

Kemalist zorbalığın tarihinde Müslümanlara yapılan baskı ve zorbalığın binlerce örnek bulunmaktadır. Tağuti küfür sistemin tarafından baskı ve zulme uğrayan, daveti engellenen ve öldürüleceği konusunda endişesi olanmü'min davetçi şahsiyetin yapacağı şey örnek edindiği Hz. İbrahim (as), Hz. Musa(as) ve Hz. Muhammed (as) gibi hicret etmektir.

"Kafirler, seni tutup bağlamaları, öldürmeleri ya da (ülkenden) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı..." (8 Enfal, 30)

Bu durumda hayatı tehlikeye giren mü'min davetçinin tek seçeneği, fikrini, mesajını açıkça ortaya koyacağı yeni mekânlara hicret etmektir.

Yeryüzü Allah'ındır; mü'minler, nerede ve hangi şartlarda bulunuyorsa bulunsunlar, Allah'ın dinini ortaya koymak, yaşamak ve diğer insanlara ulaştırmak zorundadırlar.

Mü'min davetçiler, hicret ettikleri ülkelerde hiçbir şekilde davet görevini ihmal edemez, savsaklayamaz ve gizleyemezler. Böyle bir şey yapmaları halinde, tıpkı hicret etmeyip zillete razı olanlar gibi, cehennemi hak eden kimseler olacaklardır.

Yüce Allah'a kulluk yapmak, daveti ortaya koymak, İslâmi esaslar doğrultusunda yaşamak ve Kur'an'ı ahlâk edinip örnek bir Müslüman birey, örnek bir Müslüman cemiyet oluşturmak süreklilik arzeder ve hiçbir şekilde kesinti kabul etmez. Aynı şekilde mü'min birey için hiçbir endişe ve değer Allah'ın rızasının önüne geçemez.

Mü'min davetçi için aslolan yüce Allah'ın rızası olduğuna göre, bu durumda o mü'min bütün dünyevi değerlerini bu doğrultuda ortaya koyar ve hiçbir şekilde bundan vazgeçemez.

Hicret Eden Müslümanların Barındırılması

Hicret, iman etmenin, yüce Allah'a teslimiyetin ve bu uğurda fedakârlık yapmanın en açık göstergesi ve ifadesi, gerçek mü'min olmanın göstergesidir. Çünkü mü'min birey, imanı ve yüce Allah'ın rızası uğruna dünyevi tüm değerlerinden vazgeçmekte, canını tehlikeye atarak onca sıkıntı ve çileyi göğüslemekte ve bilinmez bir geleceğe doğru gitmektedir. Mü'min birey için aslolan yüce Allah'ın rızasını kazanmak ve Kur'an'ı ahlak edinerek yaşamaktır.

"O yurtlarından ve mallarından çıkarılanlar, Allah'ın lütuf ve rızasını ararlar..." (Haşr, 8)

Hicret, muhacir için imanın göstergesi olduğu gibi, Hicret edilen ülkelerdeki Müslümanlar için de imanın göstergesi ve ölçüsüdür. Muhacir bireyin hicret ederek gittiği ülkelerde bulunan, Kur'an'ı ve Peygamberi örnekliği esas alan Müslümanlar, kendilerine hicret edip gelen muhaciri, iman edişlerinin gereği olarak barındırmak, muhacir kardeşlerinin sorunlarıyla ilgilenmek zorundadırlar. Kur'an'ın övgü ile bahsettiği mü'minler işte o kimselerdir.

"Ve onlardan önce o ülkeye yerleşen, imana sarılanlar, kendilerine hicret edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç olsa dahi (kardeşlerini) öz canlarına tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtulanlardır." (59 Haşr, 9)

Muhacir kardeşini, kendi öz nefsine tercih edip onu barındırmak, maddi ve psikolojik olarak ona destek olmak ve az da olsa onu rahatlatmak 'ensar' vasfını kazanmak ve gerçek imanın hazzını tatmaktır. Muhacir bir Müslümanı barındırmak, herkese nasip olmayan istisnai ve faziletli bir davranış, imanda samimiyetin ve yüce Allah'a teslimiyetin ifadesi, Kur'an'ı ahlak edinerek yaşamanın göstergesidir.

"Onlar ki iman edip hicret ettiler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler ve onlar ki (muhacirleri) barındırdılar ve yardım ettiler; işte onlar birbirinin velisidirler..." (8 Enfal, 72)

"Onlar ki iman edip hicret ettiler, Allah yolunda cihad ettiler ve onlar ki (hicret edenleri) barındırıp yardım ettiler, işte gerçek mü'minler onlardır. Onlar için bağış ve bol rızık vardır." (8 Enfal, 74)

Muhacir, yüce Allah için hicret ettiğinden dolayı, yüce Allah'ın rızasını kazanmayı amaç edinen ensar durumundaki mü'minler, muhacir kardeşlerini bağırlarına basarlar, onları barındırarak yardım ederler. Onların bu davranışı, onların gerçek mü'min oluşlarının apaçık bir

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 34

göstergesidir. Aksine bir tavır içine girenler, yani Allah yolunda hicret edip gelen mü'minlere sırt dönüp yardım etmeyenler, gerçek mü'min olma vasfını taşımayan, yüce Allah'ın rızasını kazanmayı amaç edinmeyen ve imanın hazzını tatmayan kimselerdir. Böyle kimselerin mü'minlerle bir velayet bağı bulunmamaktadır.

Hicret Edenlerin Mükâfatları

Hicret eden mü'minlerin hem dünyada, hem de ahirette çok büyük mükâfatları vardır. Her şeyden önce Allah(cc) onlardan razı olmuş, onlar da Allah'dan razı olmuş kimselerdir.

Hicret eden mü'minlerin dünyadaki mükâfatları, her şeyden önce zulümden kurtulup daha özgür bir ortama kavuşmaları ve genişlik bulmalarıdır.

"Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer ve genişlik bulur. Kim, Allah ve Rasulü için hicret etmek amacı ile evinden çıkar da kendisine ölüm yetişirse, onun mükafatı Allah'a düşer. Allah, bağışlayan, esirgeyendir." (4 Nisa, 100)

Hicret eden mü'minlere örnek olarak verilen Hz. İbrahim(as)'ın dünyevi mükafatını yüce Allah(cc) şöyle bildirmektedir muhacir mü'minlere.

"Bunun üzerine Lut ona (İbrahim'e) inandı ve (İbrahim) dedi ki: 'Ben Rabb'ime hicret edeceğim. Çünkü O azizdir, hakimdir." (Ankebut, 26)

Yüce Allah(cc) elbette yolunda mücadele edip hicret eden kullarına yardım eder. Bu, onun va'didir ve o va'dinden caymaz. Yeter ki iman edenler O'nun yolundan ve indirdiği esaslardan ayrılmasınlar.

Hicret eden nice peygamber ve mü'minler, kavimlerine muzaffer bir şekilde dönmüşler ve küfrün kökünü kazımışlardır. Bunun için aslolan, iman ettiklerini iddia eden ve imanlarının gereğini yerine getiren mü'minlerin, vahyin belirlediği esaslarda birleşmeleri ve aralarında vahdet oluşturmalarıdır. Ancak bu durumda yüce Allah(cc) onlara yardım edecek, dinlerini kendilerine sağlamlaştırarak onları yeryüzünde egemen kılacaktır. Aksi halde heva ve hevesini ölçü edinip tefrikaya düşenler, dünyada zillet içinde yaşamaya ahirette ise ebediyen cehennemde kalmaya mahkumdurlar.

Hicret eden mü'minlerin ahirette de çok büyük mükafatları vardır. Bu, ilahi adaletin gereği ve tecellisidir. Çünkü muhacirler, dünya hayatını gaye edinip zillet içinde küfre boyun bükerek günlerini gün etmemiş, zulme, baskıya, her türlü adaletsizliğe karşı kıyam etmiş, dünyevi değerlerini, mallarını bir kenara bırakmış, yüce Allah'ın rızasını kazanmak uğruna canlarını tehlikeye atarak sıkıntı, acı ve elem içinde bir bilinmeyene doğru Hicret etmişlerdir. Bütün bu nedenlerle yüce Allah(cc), Hicret eden kuluna mükafatların en güzelini lütfeder.

"Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen ya da ölenlere gelince, Allah onları en güzel bir rızıkla besleyecektir. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (22 Hac, 58)

Muhacirler, dünyada Allah'ın rızası uğruna terkettikleri mallarının ve rızıklarının çok daha iyisini ve güzelini yüce Allah'tan bir rıza ve lütuf olarak geri alacaklardır. Hicret etmeyip zulme, zorbalığa, baskı ve adaletsizliğe zillet içinde boyun bükenler ve hicret eden mü'minlere yardım etmeyenler, dünyada peşinden koştukları mal ve servetleriyle beraber cehennem ateşinin odunları olacaklardır. Oysa muhacir mü'minler mükâfat içinde olacaklardır.

"İman edip hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenlerin Allah katında dereceleri daha büyüktür. İşte kurtuluşa erenler onlardır." (Tevbe, 20)

Sonuç olarak, yeryüzünde fitne kalmayıp din tamamen Allah'a ait oluncaya, zorbalık, zulüm, adaletsizlik, küfür, şirk ve nifak kalkıncaya kadar, iman eden ve imanlarını şirke bulaştırmayan, yüce Allah'ın rızasını kazanmayı gaye edinen her mü'min, malıyla canıyla ve dünyevi tüm değerleriyle mücadele etmek, kıyama kalkmak ve Allah'ın Kitabı Kur'an'ı yaşayıp ulaştığı herkese duyurmak zorundadır. Bu iman etmenin bir gereği ve sonucudur. Tarihsel süreçte iman edenler böyle yapmış, iman etmeleri de bunu böyle yapmalarını gerekli ve zorunlu kılmıştır.

Yüce Allah'ın dinini ortaya koyarken, başa gelenlere son ana kadar sabretmek, daha sonra yukarıda ifade edilen durumlar vukubulduğunda hicret etmek, yeni mekanlarda ve ülkelerde İslâm'ın esaslarını yaşamak ve Kur'an mesajını duyurmak imanın gereği ve yüce Allah'ın mü'min kullarına emridir.

Yüce Allah'ın rızasını kazanmaya, İslâmi esasları yaşamaya, Kur'an mesajını duyurmaya yönelik olmayan hareketlerin ve kaçışların hiçbiri hicret değildir. Bu tür hareketler ancak insanların elleriyle yaptıklarından kaynaklanan davranışlardır ve böyle davranışların hiçbir mükafatı da yoktur.

Ne mutlu o kimselere ki, nefislerini Allah'ın rızasını kazanmaya adamış ve bu uğurda mücadele etmişlerdir.

Hamd yüce Allah'a,

Selam tüm risalet önderlerine ve bilhassa hicret edenlerine,

Dua, Allah yolunda mücadele eden mü'minleredir.

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 36

بسم الله الرحمن الرحيم

Kâfirun Sûresi

De ki: 'Ey kâfirler!
Ben itaat etmem sizin itaat ettiğinize;
siz de itaat etmezsiniz benim itaat ettiğime.
Ben kesinlikle sizin kulluk ettiğinize kulluk etmem,
siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.
Sizin dininiz size, benim dinim banadır.'

Kavramların net olması, insanların birbirlerini asıl kimlikleri ile tanıması, İslâmi davetin sağlıklı yapılmasına neden olur. Aynı şekilde insanlar arasındaki ilişkilerde, kişilerin birbirlerini asıl kimlikleri ile tanımaları, insanlar arasında daha sağlıklı ilişkiler kurmasına neden olur. Sağlıklı ilişkilerin kurulması, kişilerin mensup oldukları düşüncelerinin açığa çıkmasını ve mensup oldukları ideoloji ve sistemlerin neler olduğunun bilinmesini sağlar.

İnsanların, düşünce ve ideolojilerinin net olarak bilinmesi, İslâmi davetin etkili ve sağlıklı yapılmasına yol açar. İslâmi davetin, etkili ve sağlıklı yapılması toplumda safların netleşmesine yardımcı olur. Safların netleşmesi ile Tevhidi esaslara gerçekten iman edenlerle bu gerçekleri çıkarları için kullananlar ortaya çıkacaktır.

Her dönemde olduğu gibi günümüzde de İslâm nokta-i nazarında ortalığın toz duman oluşunun temelinde yatan neden kişilerin, kimi nedenlerle kendilerini ve asıl niyetlerini gizlemeleridir. Toplumun önünde görülen bazı kimseler, taşıdıkları asıl sıfatları bilinmesin diye bilinçli bir şekilde kavramları bulandırmaktadırlar.

Yüce Allah (cc), geçmişte Samiri'nin yaptığını günümüzde yapan Samiri soylu belamları, İslâmi kavramları bulandırmamaları, Hakkı batıla bulaştırmamaları konusunda uyarmaktadır.

"Bile bile gerçeği bâtılla bulayıp hakkı gizlemeyin." (Bakara, 42)

"Ey Kitap ehli, niçin hakkı bâtıla karıştırıyor ve bilerek gerçeği gizliyorsunuz?" (Al-i İmran, 71)

Tarihsel süreçteki saptırıcıların yaptıkları hep aynıdır; İslâmi kavramları bulandırıp karıştırarak, kavramların asıl anlamlarını gizleyerek kendi kimliklerini gizlemeye çalışıyorlar. Bu kimselerin, İslami kavramları gizlemeleri, anlamlarını karıştırmaları insanların İslâmi esaslara yönelmelerini engellediği gibi Tevhidi esaslardan habersiz bir şekilde şirk içerisinde yüzmelerine neden olmaktadır.

Kur'an, kavramları çok açık ve net bir şekilde ortaya koyar ve insanların bilinçli bir şekilde Tevhidi esaslara iman etmelerini ister. Bu nedenle Tevhid şirk, iman küfür, doğruluk fısk, vahdet ve nifak kavramlarını bütün açıklığıyla ortaya koyar, insanların bu kavramları bilmelerini ve buna göre iman etmelerini sağlar.

Tevhid; Yüce Allah'ın, kişinin düşünce söz ve davranışları üzerinde tek ve yegâne İlah, Rab ve Hakim, üstün ve sınırsız olmasıdır. Bu öyle ki, Tevhid inancına sahip olan kişi, hiçbir konuda ve hiçbir şekilde iman ettiği esasların dışında düşünmez, konuşmaz, hareket etmez/edemez. Aksi halde Tevhid inancını zedeler ve şirke düşer.

Şirk; göklerde, yerde ve bunlar arasında tek ilah, tek Rab ve tek hükümran olan; hükmünde, rızıklandırmada, ceza ve mükâfat vermede eşi, ortağı ve benzeri bulunmayan yüce Allah'ın sıfatlarından birini ya da bir kaçını başkasına vermek, başkalarının da bu sıfatlardan birine ya da bir kaçına sahip olabileceğini düşünmek ya da söylemek, yüce Allah'tan başkasını, O'nun kadar sevmek, O'ndan başkasından korkmak, O'ndan başkasının cezâ ve mükâfatını, O'nun ceza ve mükâfatı gibi bilmek, O'nun hükmünden başka bir hükmü, bir kanunu, bir sistemi kabul etmek ve hayatı o sisteme göre düzenlemek, başka kimselerin de rızık verebileceklerini düşünmektir.

Düşünce, söz ve davranışı üzerinde başkalarına söz hakkı vermek apaçık şirktir. Şirk, düşünsel, sözel ve ameli olarak üç şekilde tezahür eder.

Düşünsel şirk: düşünce planında başka kişi ve ideolojilere yer verilmesi, Tevhidi esasların dışında başka sistem ya da ideolojilere göre de İslâm'ın anlatılabileceğinin düşünülmesi düşünsel şirktir.

"Onlar ayakta, oturarak ve yanları üzerine yatarken Allâh'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler: "Rabbimiz (derler), bunu boşyere yaratmadın, sen yücesin, bizi ateş azâbından koru!" (Al-i İmran, 191)

Sözel şirk: Tevhidi esaslar, İslâmi kurallar dışında başka ideoloji ve sistemlerin anlatılması, Kur'an'da olmayan şeylerin İslâm diye anlatılması, başka kişilerin sözlerinin söylenmesi sözel şirktir.

"Onlardan bir grup var ki, Ki-

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 38

tapta olmayan bir şeyi, siz Kitaptan sanasınız diye dillerini Kitapla eğip bükerler ve: 'O, Allâh katındandır.' derler. Oysa o, Allâh katından değildir. Bilerek Allah'a karşı yalan söylerler." (Al-i İmran, 78)

"De ki: "Rabbim, fuhuşları, gerek açığını, gerek kapalısını; günâhı ve haksız yere saldırmayı; hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak koşmayı ve Allâh hakkında bilmediğiniz şeyler söylemenizi kesinlikle harâm etmiştir." (A'raf, 33)

"Kullarıma söyle: En güzel sözü söylesinler. Çünkü şeytân aralarına girer. Doğrusu şeytân, insanın apaçık düşmanıdır." (İsra, 53)

Ameli şirk; kişinin, hayatını İslâm dışı sistem ve ideolojilere göre düzenlemesi, başka ideoloji ve sistemlere göre de İslâm'ın insanlara ulaştırılacağını iddia edilip bu doğrultuda çalışılması ameli şirktir.

Kur'an, Tevhid dışında kalan küfür, şirk, fısk, irtidat ve nifakı küfür olarak sayar ve bunların İslâm'ın dışında olduklarını belirtir. Bu nedenle de Kur'an, müşrik, fasık, mürtet ve münafıklara kimi ayetlerde kâfirler olarak hitap ederken İslâm milletinin tek bir millet olduğunu bildirir.

"İşte bu sizin ümmetiniz (İslâm milleti), bir tek ümmettir. Ben de Rabbiniz. Yalnız bana kulluk edin." (Enbiya, 92)

Tevhidi esaslara iman etmiş Müslümanlar tek bir millet olan İslâm milletidir. İslâm milleti karşısında bulunan müşrik, münafık, fasık ve mürtet sıfatlı milletler, küfür milletini oluştururlar. Yüce Allah (cc), bu sıfatlı kişi ve topluluklara çok açık bir şekilde kâfirler demektedir. Birkaç ayetle bunlar anlatılacak olursa;

Mürted Kâfirler

"De ki: 'Allah'a ve Elçiye itâat edin!' Eğer dönerlerse muhakkak ki Allâh, kâfirleri sevmez." (Al-i İmran, 32)

"Ey iman edenler, Kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız imanınızdan sonra, (onlar) sizi döndürüp kâfir yaparlar." (Al-i İmran, 100)

Günahkâr Kâfirler

"Yoksa kötülükler yapıp yapıp da nihâyet kendilerine ölüm gelip çatınca: "Ben şimdi tevbe ettim" diyenlere ve kâfir olarak ölenlere tevbe (af) yoktur. Onlar için acı bir azâb hazırlamışızdır!" (Nisa, 18)

"Gerçekten Tevrât'ı biz indirdik, onda yol gösterme ve nur vardır. İslâm olmuş peygamberler, onunla Yahûdilere hüküm verirlerdi, kendilerini Rab'lerine vermiş zahitler ve âlimler de, Allâh'ın Kitabını korumakla görevlendirildiklerinden onunla (hüküm verirlerdi) ve onu gözetip kollarlardı. (Ey hakimler), insanlardan korkmayın, benden korkun ve benim âyetlerimi az bir paraya satmayın! Kim Allâh'ın indirdiği ile hükmetmezse işte kâfirler onlardır!" (Maide, 44)

Müşrik Kâfirler

"İyi bil ki, hâlis din yalnız Allâh'ındır. O'ndan başka veliler edinerek: "Biz bunlara, sırf bizi Allâh'a yaklaştırmaları için tapıyoruz," diyenler(e gelince): Şüphesiz ki Allâh, onlar arasında, ayrılığa düştükleri konuda hükmünü verecektir. Allâh, yalancı, kâfir insanı doğru yola iletmez." (Zümer, 3)

"En büyük Hac günü, Allâh ve Elçisinden insanlara duyurudur: Allâh ve Elçisi müşriklerden uzaktır. Eğer tevbe ederseniz, bu sizin için daha iyidir. Ve eğer dönerseniz bilin ki siz Allâh'ı âciz bırakacak değilsiniz! kâfirlere acı bir azâbı müjdele." (Tevbe, 3)

"Sonra kıyâmet günü de, onları rezil eder ve "Hani haklarında (mü'minlere) düşmanlık ettiğiniz ortaklarım nerede?" der. Kendilerine ilim verilmiş olanlar: "Bugün rezillik ve kötülük kâfirleredir!" derler." (Nahl,27)

"O nankörler benden ayrı olarak kullarımı kendilerine veliler yapacaklarını mı sandılar? Biz kâfirlere cehennemi konak olarak hazırladık." (Kehf, 102)

Beşeri Tağuti Sistemlere Destek Olan Kâfirler,

"Allâh, inananların dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. kâfirlerin dostları da tağuttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. Onlar ateş halkıdır, orada ebedi kalacaklardır." (Bakara, 257)

"İman edenler Allâh yolunda savaşırlar, kâfirler de tağut yolunda savaşırlar. O halde şeytânın dostlarıyla savaşın, çünkü şeytânın hilesi zayıftır." (Nisa, 76)

Münafık Kâfirler

"İçlerinden öylesi var ki: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme" der. İyi bilin ki, onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem de kâfirleri kuşatacaktır." (Tevbe, 49)

Mal ve Sermayeyi İlah Edinmiş Kâfirler

"Dün onun yerinde olmayı isteyenler: "Vay, demek Allâh kullarından dilediğine rızkı açar ve kısar. Allâh bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de yere batırırdı. Demek gerçekten kâfirler iflâh olmaz!" demeğe başladılar." (Kasas, 82)

Hevasını İlah Edinmiş Kâfirler

"Uydurduğu yalanı Allâh'ın üzerine atan veya kendisine gelen gerçeği yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kâfirlerin durağı cehennemde değil midir?" (Ankebut, 68)

"Yalnız İblis etmedi, büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu." (Sad, 74)

Allah'ın Koyduğu Sınırları Aşan Kâfirler

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 40

"Buna imkân bulamayan, temaslarından önce aralıksız olarak iki ay oruç tutmalıdır. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurmalıdır. Allah'a ve Rasulüne inanmanız için bu hükümler konmuştur. Bunlar, Allâh'ın sınırlarıdır kâfirler için acı bir azap vardır." (Mücadele, 4)

Müslümanların tüm kafirlere karşı takınmaları Gereken Tavır

Risalet tarihinde gönderilen bütün elçilerin gönderiliş nedenleri, insanların tağutu reddetmeleri içindir. Tağutu reddedenler kurtuluşa ermiş, tağutu reddetmeyip hayatlarını sürdürenler sapıklık içerisinde kalmışlardır. Bu ilahi hükmün ve Tevhidi ilkelerin gereği ve sonucudur.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allâh hidâyet etti, onlardan kimine de sapıklık gerekli oldu. İşte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

Yüce Allah (cc), Müslümanların, tağutu reddetmelerini bildirmiş, tüm kâfirlere karşı nasıl tavır takınmaları gerektiğini çok açık bir şekilde belirtmiş ve buna uyulmasını emretmiştir. Yüce Allah (cc), ilk önce tağutun reddedilmesini iman etmenin temeli saymış ve ancak sapıklık olan tağutun reddedilmesi ile sağlam bir kulp olarak belirtilen Tevhidi esaslara sarılmanın mümkün olabileceğini bildirmiştir.

Tağutun reddedilmesi, Kelime-i Tevhidi söylemenin ilk şartıdır. İlah edinilen bütün güçler, inkâr edilmeden yüce Allah'ın birliğine iman ermek ve Kelime-i Tevhidi samimiyetle söylemek mümkün değildir. Bu nedenle yüce Allah (cc), kendisine sapasağlam bir şekilde iman edilmesinin tağutu reddetmekten geçtiğini bildirmektedir.

"Dinde zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur. Kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allâh işitendir, bilendir." (Bakara, 256)

Şirk ve küfür toplumu içerisinde yaşamak zorunda olan Müslümanların, müşrik ve kâfirlere karşı takınacakları tavır, vahyi esasların belirlediği esaslar doğrultusunda olmalıdır. Bu nedenle Müslümanlar, kâfirlere hiçbir şekilde boyun eğmeyecek ve onlara karşı Kur'ani esasların belirlediği ölçüler içerisinde hareket edeceklerdir.

"Kâfirlere boyun eğme ve bu Kur'an ile onlara karşı büyük cihâd et." (Furkan, 52)

Yüce Allah (cc), Müslümanların kâfirlere karşı takınacakları tavrı, Hz. İbrahim (as)'ın hayatını örnek vererek belirtmekte ve bu örnekliğin Müslümanlar için en güzel örnek olduğunu bildirmektedir. Hiçbir şekilde kâfirlere taviz vermeyen Hz. İbrahim (as) ve onunla beraber bulunanlar, bir bütün olarak kâfirleri, onların itaat ettikleri liderlerini ve tabi oldukları kanunlarını reddetmektedirler.

"İbrâhim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır; onlar kavimlerine 'Biz sizden ve sizin Allah'tan başka itaat ettiklerinizden uzağız. Sizi (ve itaat ettiklerinizi) tanımıyoruz. Siz, bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir' demişlerdi." (Mümtehine, 4)

Müslümanlar, hiçbir şekilde kâfirlere, onların önderlerine ve din konusunda ortaya koydukları yasalarına itaat etmeyecekleri gibi onlarla dostluklar da kurmayacaklardır. Bu, yüce Allah'ın emridir ve iman iddialarında samimi olan kimseler, bu ilahi emre tabi olmakla mükelleftirler.

"Mü'minler, mü'minleri bırakıp, kâfirleri dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allâh ile bir dostluğu kalmaz. Ancak onlar(la dost olmak)tan korunmanız başka. (Bu durumda Allah ile dost olabilirsiniz.) Allâh sizi kendisinden sakındırır. Dönüş Allah'adır." (Al-i İmran, 28)

"Ey inananlar, mü'minleri bırakıp kâfirleri dost tutmayın! Allah'a, aleyhinizde olacak açık bir delil vermek mi istiyorsunuz?" (Nisa, 144)

Yüce Allah (cc), önemle ve hassasiyetle kâfirlerin dost edinilmemesini emrediyor ve kâfirlerle dostluk kurulmasının sapıklık olduğunu bildiriyor. Çünkü kâfirler, Allah'ın, Rasulünün ve Müslümanların düşmanıdırlar. Yüce Allah'a düşman olan kâfirleri dost edinmek yüce Allah'a cephe almaktır.

"Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olan kimseleri dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr ettikleri, Rabbiniz Allah'a inandığınızdan dolayı Elçiyi ve sizi (yurdunuzdan) çıkardıkları halde siz onlara sevgi iletiyorsunuz. Benim yolumda cihâd etmek ve benim rızâmı kazanmak için (yurdunuzdan) çıktığınız halde içinizde onlara sevgi (mi) gizliyorsunuz? Oysa ben sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz her şeyi bilirim. Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan sapmış olur." (Mümtehine, 1)

Yüce Allah (cc), kâfirlerle dostluk edilmemesi hususunda çok önemli uyarılarda bulunmaktadır. Bu ilahi uyarıları önemsemeyip kimi basit çıkarları için kâfirlerle dostluk kuranlar, onların sistemleri doğrultusunda hareket edenler, çok açık bir şekilde sapmış, yüce Allah' isyan etmişledir. Bunlar için öngörülen ceza kâfirlere öngörülen cezanın aynısıdır. İşte bu nedenle yüce Allah (cc), tekrar tekrar iman edenleri kâfirlerle dostluk kurmamaları konusunda uyarmaktadır.

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 42

"Ey iman edenler, Allâh'ın kendilerine gazap ettiği; kâfirlerin mezarlık halkından umudu kestiği gibi âhiretten umudu kesmiş olan bir topluluk ile dostluk etmeyin!" (Mümtehine, 13)

Kâfirleri Dost Edinme Nedenleri

İlahi uyarılara rağmen, kâfirleri İbrahimi bir tavırla reddetmeyip onlarla dostluk kuranları yüce Allah (cc) şöyle tanımlıyor. Onlar, nefislerine uyan, Allah'a, Rasule ve indirilenlere iman etmeyen, kâfirlerin yanında makam, mevki ve şeref arayan, kafirlerden korkan, İslâm'dan dönen, sapıklık içerisinde olan kimselerdir. Müslüman olduklarını iddia eden bazı kimselerin kâfirleri dost edinme nedenlerini Kur'an şöyle bildiriyor.

Hevaların İlah Edinilmesi

Bazı kimseler, yeterli bir iman hassasiyetine sahip olmadıkları için, ünlü olmak, daha fazla kimseler ve geniş kitleler tarafından tanınmak isteği ile ya da kâfirlerden hoşlanıldığı için yüce Allah kesinlikle haram kıldığı halde kâfirlerle dostluk kurarlar.

Yüce Allah'ın emrine rağmen kâfirlerle dostluk kurmak, en az şeytan (aleyhillane)nin Hz. Adem (as) için secde etmemesi kadar ağır bir suç ve yüce Allah'a isyandır. Çünkü sonuç itibarı ile her ikisi de yüce Allah'ın emrine karşı yapılmış bir harekettir. Bu nedenle yüce Allah (cc), bu kimselere gazap etmekte ve bunların ebediyen cehennemde kalacaklarını bildirmektedir.

"Onlardan çoğunun, inkâr edenlerle dostluk ettiklerini görürsün. Gerçekten nefislerinin, kendileri için yapıp gönderdiği ne kötüdür Allâh onlara gazap etmiştir ve azapta sürekli kalacaklardır." (Maide, 80)

"Onları gördüğün zaman cisimleri hoşuna gider, konuşsalar sözlerini dinlersin, onlar dayatılmış odunlar gibidirler. Her bağırtıyı kendi aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın. Allâh onları kahretsin, nasıl da (haktan) döndürülüyorlar?" (Münafikun, 4)

Yüce Allah'a, Rasule ve İndirilen Tevhidi Esaslara İman Edilmemesi

Kâfirleri dost edinmek, bir imansızlığın ve inançsızlığın apaçık göstergesidir. İman, iman edilen esaslar doğrultusunda hareket etmeyi gerektirir. Şayet iman edilen esaslar doğrultusunda hareket edilmiyorsa bu, o esasların önemsenmediği ve o esaslara iman edilmediği anlamına gelmektedir.

"Eğer Allah'a, Peygambere ve ona indirilene inansalardı, o(inkâr ede)nleri dost yapmazlardı. Ama onlardan çoğu yoldan çıkmış insanlardır." (Maide, 81)

Kâfirlerin Yanında Şeref Aranması

Şeref, tamamen alemlerin Rabb'i yüce Allah'ın yanındadır; kendilerinde şeref bulunmayan, kendileri Rab'lerine isyan ettiklerinden dolayı alçalmış kâfirlerin yanında itibar aramak ve onların yanında şeref kazanılacağını düşünmek, bir aptallık değilse bu, apaçık bir şeref yoksunluğudur. Çünkü kendileri şerefli olmayanların başkalarını şereflendirmeleri mümkün değildir.

"Onlar mü'minleri bırakıp kâfirleri dost tutuyorlar. Onların yanında şeref mi arıyorlar? Bütün şeref, tamamen Allah'a aittir." (Nisa, 139)

Kâfirlerden Korkulması

Bir kimsenin, şayet bir şeyden korkması gerekiyorsa, bu korkunun en güçlü ve en büyük olandan olması gerekir. Kendisi zillet içinde bulunan, eksik ve yetersiz, aciz ve zavallı olan birisinden korkmak, bir şaşkınlığın ve bir zavallılığın göstergesidir.

"Allâh kuluna kâfi değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allâh kimi şaşırtırsa artık onu yola getiren olmaz." (Zümer, 36)

Şayet bir ceza görme, onlar tarafından eziyetin ve sıkıntının gelmesi endişesi ile kâfirlerden korkuluyorsa bu çok açık bir şaşkınlıktır. Çünkü dünya ve ahirette en büyük, en acı ve en sürekli cezayı verecek olan yalnızca yüce Allah'tır. Bu nedenle bir korku duyulacaksa bu ancak yüce Allah'tan olmalı, yalnız O'ndan korkulmalıdır. İşte bu konuda Risalet önderlerinin ve Hz. İbrahim (as)'ın mücadeleleri en güzel örnektir. Hz. İbrahim (as) zorba kavmini uyarmış ve onlara şöyle cevap vermişti.

"Kavmi onunla tartışmaya girişti; (İbrahim) dedi ki: 'Beni hidayete iletmiş iken Allâh hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben, sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Ancak Rabbimin dilediği olur! Rabb'im, bilgice her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ öğüt almıyor musunuz?

Hem siz, Allâh'ın size, (tanrı oldukları) hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri, O'na ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da ben nasıl sizin (O'na) ortak koştuğunuz şeylerden korkarım? Şimdi biliyorsanız (söyleyin), iki topluluktan (siz ve bizden) hangisi güvende olmağa daha lâyıktır?" (En'am, 80-81)

Hz. Nuh (as) da kavmine açıkça meydan okumuş ve onlardan korkmadığını net bir şekilde söylemişti.

"Onlara Nûh'un haberini oku; kavmine: 'Ey kavmim, eğer benim kalkıp size Allâh'ın âyetlerini hatırlatmam ağır geldiyse, o halde ben Allah'a dayandım, siz de ortaklarınızla beraber toplanıp yapacağınız işi kararlaştırın da işiniz başınıza dert olmasın. Sonra hükmünüzü

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 44

bana uygulayın, bana hiç fırsat da vermeyin!' demişti" (Yunus, 71)

İşte Risalet zincirinin son halkası en güzel örnek Hz. Muhammed (as)'ın kâfirlere meydan okuyan onurlu ve cesaretli örneği.

De ki: 'Ey kavmim, gücünüz yettiğince yapacağınızı yapın, ben de yapacağımı yapıyorum. Yakında (dünyâ) yurdu(nu)n sonunun kime âit olacağını bileceksiniz. Zâlimler, asla onmazlar!" (En'am, 135)

Kâfirleri Dost Edinmek Ahmaklıktır

Kâfirleri dost edinmek bir düşüncesizlik ve ahmaklıktır. Çünkü kâfirler, hiçbir zaman ve hiçbir şekilde gerçek dost olamazlar. Onlar, Müslümanlara kin ve düşmanlık beslerler ve ilk fırsatta Müslümanların aleyhlerinde hareket ederler.

"Ey iman edenler, kendinizden başkasını kendinize dost edinmeyin; onlar sizi bozmaktan geri durmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isterler. Onların ağızlarından öfke taşmaktadır. Göğüslerinde gizledikleri (kin) ise daha büyüktür. Düşünürseniz, size âyetleri açıkladık."

"İşte, siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler. Kitabın hepsine inanırsınız. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman 'İnandık' derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında size karşı öfkeden parmak uçlarını ısırırlar. De ki: 'Öfkenizden ölün!' Şüphesiz Allâh, göğüslerin özünü bilir." (Al-i İmran, 118-119)

Kâfirleri Dost edinmek İslâm'dan dönmek, irtidat etmektir,

Yakın tarihimizde ve günümüzde birçok örneği görüldüğü üzere, İslâmi esaslardan dönmedikçe kâfirler Müslüman olanları dost edinmezler. Kâfirleri dost edinmek, onlara yaranmak adına dinlerinden dönenler, kâfirlerin putlarını kutsamakta, onların demokrasi adı verdikleri dinlerinin gereklerini yapmaktadırlar.

Parti, dernek ve vakıf gibi şirk ve küfür yuvalarının kirli tabelaları altında bulunan kimseler, İslâm'dan döndükleri, İslâmi esasları bozdukları, kâfirlerin ilahlarını, kanunlarını ve dinlerini kutsadıkları için kâfirler, onlara karşı ses çıkarmamakta ve o İslamcı müşrikleri kabul etmiş görünmektedirler.

"Sizin de kendileri gibi inkâr etmenizi istediler ki, onlarla bir olasınız. O halde onlar Allâh yolunda göç edinceye kadar onlardan dostlar edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları yakalayın, nerede bulursanız öldürün ve onlardan ne dost, ne de yardımcı tutmayın!" (Nisa, 89)

"Sen onların, kendi dinlerine uymadıkça ne Yahûdiler ne de Hıristiyanlar senden râzı olmazlar. 'Asıl doğru yol, Allâh'ın yoludur' de. Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyarsan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olmaz." (Bakara, 120)

"Ey inananlar, Yahûdileri ve Hıristiyanları veliler edinmeyin! Onlar, birbirlerinin velileridir. Sizden kim onları kendine veli yaparsa, o onlardandır. Şüphesiz Allâh, zâlim toplumu doğru yola iletmez." (Maide, 51)

Yahudi ve Hıristiyanların ortaya koydukları bir sistem olan demokratik dinin, Kemalist sistemin kurallarını kabul edip şirk ve küfür yuvalarında kümelenen İslamcı müşrikler, İslâm'dan irtidat ettikleri için kâfirler, onlara kimi faaliyetleri için izin vermektedir. Başka türlü olması da zaten mümkün değildir.

İslâm, fitne olan beşeri sistemleri yeryüzünden kaldırmak için gelen ilahi bir dindir. Bunun farkında olan kâfirler, kendilerini yok edecek bir sistemin mensuplarına izin verebilirler mi? Bu elbette mümkün değildir. O halde kâfirlerin, İslamcılara parti, dernek ve vakıf gibi şirk ve küfür yuvalarını kurmalarına izin vermeleri, İslamcıların İslâm'dan döndüklerinin ve demokratik dine uyduklarının apaçık göstergesidir.

İslamcılar, İslâmi esasları insanlara anlatacağız, insanlara tağutu reddetmelerini söyleyeceğiz ve Allah'ın dinini egemen kılacağız diyerek tağuttan izin almıyorlar. Onlar, kültürel faaliyetlerde bulunmak, yardımlaşmak vb. vaatlerle zilleti seçerek ve İslâm'dan irtidat ederek, kafirlerin kanunlarının altına sığınıyorlar.

Kâfirun suresi, Müslümanların içerisinde yaşamak durumunda kaldıkları kâfirlere karşı tutumlarının nasıl olması gerektiğini apaçık bir şekilde ortaya koymakta ve bu takınılacak tavrın bir din olduğunu bildirmektedir.

Kâfirun suresi, kâfirlerle Müslümanların saflarının netleşmesini istemekte, Müslümanlardan bu saflaşmayı açık bir şekilde ortaya koymalarını istemektedir. Bu safların netleşmesi ise Müslümanların, kâfirlerin yaptıkları hareketleri yapmamaları ve onların yasalarına uymamaları ile mümkün olabilir.

Sûrenin Tefsiri

1- De ki, 'Ey kâfirler',

Kur'an, her konuda olduğu gibi, insanlara hitaplar konusunda da çok açık ve nettir. Kur'an'da çizgiler açık seçik ve keskindir, muğlaklığa, kapalılığa yer yoktur; Tevhid şirk, iman küfür, mü'min kâfir, cennet cehennem, aydınlık karanlık gibi her şey çok net ve açık bir üslup ile anlatılır.

Kur'an'da insanlara verilen sıfatların arkası doldurulmuş, kimlere hangi sıfatlar verilmiş ise onlarda o sıfatların bütün özellikleri mevcuttur. Kur'an'ın, **"Mü'minler"** diye hitap ettiği kimseler, imanlarına şirk karıştırmamış, Tevhidi ilkeleri kabul

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 46

etmiş ve ilahi mesaj doğrultusunda hareketi yaşam tarzı olarak almış kimselerdir.

Kur'an'ın, kâfir, müşrik, münafık, fasık ve mürtet olarak sıfatlandırdığı kimseler, namazlarını kılan, oruçlarını tutan, Hacca giden kimseler de olsalar kesinlikle Müslümanların dışında kalan ve kâfirler sınıfına dahil olanlardır. Daha önce ayetlerle açıklandığı üzere, müşrik, münafık, fasık ve mürtetler, kâfirler olarak sıfatlandırılmakta ve bunların, yüce Allah'ın gazabına uğrayacak ve ebediyen cehennemde kalacak kimseler oldukları bildirilmektedir.

"...Elbette ki Allâh, bütün münafık ve kâfirleri cehennemde toplayacaktır." (Nisa, 140)

Müslümanlar dışında kalan ve kâfirler grubunu oluşturan kâfir, müşrik, münafık, fasık ve mürtetlerin sıfatlarının net ve açık bir şekilde bilinmesi onlara davetin ulaştırılmasını kolaylaştıracaktır. Hastalık bilinmeden tedavi mümkün olamayacağına göre, kâfirler grubunu oluşturanların da sıfatları bilinmeden onlara sağlıklı bir davetin yapılması mümkün değildir.

İslâm nokta-i nazarında Kâfir, müşrik, münafık, fasık ve mürtet oldukları halde, böyle olduklarını bilmeyen ve kendilerini Müslüman zanneden kimselere sağlıklı bir davetin yapılması elbette mümkün olmayacaktır. Çünkü bu kimseler, kendilerini zaten Müslüman zannediyorlar. Bu nedenle bunları, Tevhidi ilkeler doğrultusunda tedaviye başlamadan önce bu kimselerde küfür, şirk, nifak ve fısk hastalıklarının bulunduğunu ortaya koymak, zor da olsa, onları taşıdıkları bu amansız hastalıktan haberdar etmek gerekir.

Küfür ve şirk içerisinde bulunan kimseler, Tevhidi tedaviye cevap vermiyor, hastalıklarında ısrar ediyorlarsa bu durumda Müslümanlar, bunlara karşı net ve açık olmalı, Tevhidi esasları açıkça ortaya koymalı ve onlardan, onların yaşantılarından, ilah edindikleri güçlerden ve tabi oldukları kanunlardan uzak olmalıdırlar. En önemlisi de bu durum kâfirlere çok açık bir şekilde duyurulmalıdır.

1-5- *De ki, 'Ey kâfirler, ben itaat etmem sizin itaat ettiğinize; siz de itaat etmezsiniz benim itaat ettiğime. Ben kesinlikle sizin kulluk ettiğinize kulluk etmem, siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.'*

Risalet tarihi boyunca hem Risalet önderleri, hem de onların yolunda giden Tevhid erleri, içerisinde yaşadıkları toplumlara karşı tavizsiz bir tavır takınmışlar, müşrik ve kafirlerin tüm baskılarına rağmen zerre kadar taviz vermemişlerdir. Hz. Şuayb (as)'ın mücadelesi bu konuda en güzel örneklerden biridir.

"Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: 'Ey Şuayb, mutlaka seni ve seninle beraber inananları kentimizden çıkarırız, ya da dinimize dönersiniz!' Dedi ki: 'İstemesek de mi"?

Allâh, bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer tekrar ona dönersek, Allâh'ın üzerine yalan atmış oluruz. Rabbimiz Allâh, dilemedikten sonra o(sizin di)ne dönmemiz, bizim için olur şey değildir. Rabbimiz, bilgice her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a dayanmışız. Rabbimiz, bizimle kavmimizin arasını gerçekle aç. Muhakkak ki sen açanların en iyisisin!" (A'raf, 88-89)

Kâfirler, her dönemde Risalet önderleri ve Tevhid erlerini, baskı ve zorbalıkla kendi yasalarına uymaya davet etmişlerdir. Ancak Tevhidi esasları ilke edinen Müslümanlar, iman ettikleri esaslardan dönmemiş, dönmeyi düşünmemişlerdir.

Bütün Risalet önderleri ve Tevhid erleri, küfre karşı net tavır takınmışlar, kâfirlerin itaat ettikleri kanunlara uymamışlar, iman ettikleri Tevhidi esaslardan taviz vermemişlerdir. Müslümanlar, kâfirlere taviz vermedikleri gibi üstelik onlara açıkça meydan okumuşlardır. Tıpkı Hz. Hud (as) gibi.

"(Kâfirler), 'Seni ilahlarımızdan biri fena çarpmış!' demekten başka bir söz bulamıyoruz' (Hud) dedi ki: 'Ben Allâh'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun ki, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım. O(Allâh)'dan başka (tabi oldukla-rınızdan) Haydi hepiniz bana tuzak kurun, sonra bana hiç göz açtırmayın (elinizden geleni yapın)!" (Hud, 54-55)

Sünnetullah'taki değişmezlik ilkesi gereği, Tevhidi esaslara iman eden bütün Müslümanlar, kâfirlere karşı tavizsiz bir tutum takınmışlar ve küfrün kanunlarına hiçbir şekilde tabi olmamışlardır. Onlar, bu tavizsiz tutumlarını kâfirlere açıkça bildirmişler ve kesin çizgilerle saflarını belirlemişlerdir.

6- *Sizin dininiz size, benim dinim benadır.*

Din, bir yaşam tarzı, bir hayat nizamıdır; bu nedenle iman edenlerle kâfirlerin yaşam tarzları, hayat nizamları birbirinden tamamen farlıdır. Bu öyle bir farklılık ki, beyazla siyah, aydınlık ile karanlık gibi birbirine zıt birbirinin tersidir.

Yüce Allah'a iman etmiş bir Müslüman, hiçbir şekilde ve şartta beşeri sistemlerin yasalarını kabul edip onlara uymaz. Aynı şekilde demokratik, Kemalist, sosyalist Marksist ve faşist sistemleri kabul eden kimselerin de Müslüman olmaları mümkün değildir. Çünkü, yüce Allah'a iman etmenin ilk ve en önemli aşaması hiç kuşkusuzdur ki, beşeri

33:21 16.10.2012 20:17 Sayfa 48

reddetmektir.

Beşeri reddedilmeden yüce Allah'a, O'nun indirdiği Kur'an'a, Tevhidi esaslara iman etmek ve Müslüman olmak mümkün değildir. Bu nedenle yüce Allah (cc), her millet içinde rasuller göndererek tağut diye nitelendirilen beşeri sistemlerden kaçınmalarını istemiştir. Çünkü tağuttan kaçınmadan yüce Allah'a iman edilmesi, O'na kulluk yapılması mümkün değildir.

"Andolsun biz, her millet içinde: 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allâh hidâyet etti, onlardan kimine de sapıklık gerekli oldu. İşte yeryüzünde gezin de bakın, yalanlayanların sonu nasıl olmuş!" (Nahl, 36)

Rasullere uyup yüce Allah'a iman edenler, Tevhid ve teslimiyet dini olan İslâm dinine girmiş Müslümanlar olarak hidayeti bulurlarken beşeri sistemleri benimseyenler ise sapıklığı seçmişlerdir.

Tevhid ve şirkin birbirlerine uyması nasıl mümkün değilse, aynı şekilde İslâm ile beşeri küfür sistemlerinin de birbirlerine uymaz. İslâm, bir hayat nizamı olarak Tevhidi esaslara iman edenlerin yaşam tarzıdır. Müslümanlar ancak İslâm dinini yaşam tarzı olarak alırlar.

Demokrasi, Kemalizm, sosyalizm, komünizm, faşizm de kâfirlerin, müşriklerin, münafık, fasık ve mürtetlerin hayat nizamı, yaşam tarzları ve dinleridir. Bu din ve sistemlerin hepsi cahili dinler ve sistemlerdir. Bunlara karşı Müslümanlar olarak tavrımız vahyin belirlediği ölçüdür.

"Boş söz işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: 'Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selâm olsun, biz câhilleri istemeyiz' derler." (Kasas, 55)

Şimdiye kadar anlatılan nedenlerle, biz Tevhidi esaslara iman eden, kâfirlerin yasaları arkasına sığınmayan, vakıf, dernek, parti gibi şirk ve küfür yuvalarında yuvalanmayan, şerefi yüce Allah'ın yanında bilen Müslümanlar olarak tüm beşeri dinleri ve sistemleri reddediyor ve onlara açıkça diyoruz ki,

Sizin dininiz size, bizim dinimiz bizedir.

Kur'âni Mücâhede ile internet üzerinden canlı olarak **interaktif iletişime** geçebilirsiniz. Bunun için yapmanız gereken tek şey, **inspeak** veya **paltalk** adlı programı indirip ilgili servise kayıt olmak. Ayrıntılı bilgi içini **www.mucahede.com** adresini ziyaret ediniz.